

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การประเมินหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี
การศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะผู้ดำเนินการวิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวณีย์	สิขาบัณฑิต
รองศาสตราจารย์ ดร. สุรัช	สิขาบัณฑิต
อาจารย์ ดร.สุพร	เข้มแข็ง
อาจารย์ ดร.กุศล	อิศดุลย์
อาจารย์ ดร.นฤมล	ศิริวงษ์
อาจารย์ ดร. ขวัญหญิง	ศรีประเสริฐภาพ

เสนอ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สิงหาคม 2550

การประเมินหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี
การศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

ของ

รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต
รองศาสตราจารย์ ดร. สุรัชย์ สิกขาบัณฑิต
อาจารย์ ดร.สุพร เข้มแข็ง
อาจารย์ ดร.กุศล อิศดุลย์
อาจารย์ ดร.นฤมล ศิริวงษ์
อาจารย์ ดร. ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ

เสนอ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สิงหาคม 2550

เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต รัช. และคณะ. (2550). การประเมินหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการบริหารหลักสูตรดุขฎิบัณฑิต จำนวน 10 คน 2)ดุขฎิบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นที่ 1 - รุ่นที่ 5 รวม 32 คน 3) ผู้บังคับบัญชาของดุขฎิบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรฯ จำนวน 32 คน และ 4) นิสิตปัจจุบัน จำนวน 7 คน รวมทั้งสิ้น 81 คน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ในด้านความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายหลักสูตรดุขฎิบัณฑิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สำหรับด้านความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา ซึ่งแบ่งเป็น 4 หมวด พบว่า หมวด ก: เทคนิคการวิจัยและสถิติ หมวด ข: พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ และหมวด ง: ปริญญาพนธ์ มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหมวด ค: เทคโนโลยีการศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2. ความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา จากการสอบถามความคิดเห็นของนิสิตปัจจุบัน พบว่ามีความคิดเห็นเช่นเดียวกับผู้สำเร็จการศึกษา กล่าวคือ ในด้านความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายหลักสูตรดุขฎิบัณฑิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และด้านความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา พบว่า หมวด ก: เทคนิคการวิจัยและสถิติ หมวด ข: พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ หมวด ง: ปริญญาพนธ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหมวด ค: เทคโนโลยีการศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3. ความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา/นายจ้างของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ในด้านความสามารถทางวิชาการ และด้านความสามารถที่ส่งผลต่อการทำงาน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านคุณธรรมและจริยธรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในด้านความเหมาะสมของหลักสูตร ดังนี้: 1) ควรเน้นการวิจัยที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในการพัฒนาการศึกษาแต่ละสาขาอย่างเข้มข้น และเน้นการเสริมสร้างประสบการณ์และงานที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติ และควรให้ความสำคัญกับรายวิชาด้านสถิติและวิจัย 2) รายวิชาด้านเทคโนโลยีการศึกษา ควรเพิ่มรายวิชาด้านการบริหาร และสื่อการศึกษาสมัยใหม่ และควรปรับหน่วยกิตการเรียนให้น้อยลง และเพิ่มหน่วยกิตการวิจัยให้มากขึ้น และควรเน้นให้มีการวางแผนงานวิจัยล่วงหน้า 3) การเรียนในบางรายวิชาสามารถเลือกเรียนร่วมกับสาขาอื่นได้ และควรเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญมาสอนโดยตรง และจัดการเรียนร่วมกับสถาบันอื่นทั้งในและต่างประเทศ

**An Assessment of the Doctor of Education Degree Program in
Educational Technology under Department of Educational
Technology, Faculty of Education, Srinakharinwirot University**

AN ABSTRACT

BY

Assoc. Prof. Dr.Sowwanee Sikkhabandit

Assoc. Prof. Dr.Surachai Sikkhabandit

Dr.Suwaporn Semheng

Dr.Kuson Isdul

Dr.Naruemon Sirawong

Dr.Khwanying Sriprasertpap

Presented To

Faculty of Education

Srinakharinwirot University

August 2007

Sowwanee Sikkhabandit, Assoc. Prof. and Others. (2006). *An Assessment of the Doctor of Education Degree Program in Educational Technology under Department of Educational Technology, Faculty of Education, Srinakharinwirot University*. Bangkok : Department of Educational Technology, Faculty of Education, Srinakharinwirot University.

This research aimed to assess the Doctoral degree program in Educational Technology under the Department of Educational Technology, Faculty of Education, Srinakharinwirot University.

Eighty-one populations were used in this study. They were classified into 4 categories: 1) Ten Doctoral Committee in Educational Technology 2) Thirty-two Doctor of Education graduates in Educational Technology who graduate from Srinakharinwirot University (group 1 – 5), 3) Thirty-two graduates users, and 4) Seven Doctor of Education graduate students.

Research results revealed that

1. The graduates ranked the appropriateness of curriculum objectives in high level. The appropriateness of curriculum structure of Research Methodology and Statistics course group and Behavior Science and Social Science course group were ranked in moderate level. And the appropriateness of curriculum structure of Educational Technology course group was ranked in high level.

2. The Doctor of Education graduate students in Educational Technology ranking were corresponding with the Doctor of Education graduates in all categories. They ranked the appropriateness of the curriculum in high, moderate, and high level, respectively.

3. The graduate users ranked the academic competencies and working abilities in moderate level. Morality and Ethics of the graduates were ranked in high level. The research recommendations were as follows: 1) Research courses should be relevant to the actual application to educational development and internationalized dissemination. 2) Educational Technology courses should be emphasized on administration and new media. Educational Technology courses should be reduced and increased Research and Statistics courses. Research planning should be prepared in advance. 3) More out of school elective courses should be permitted either in other institutes in the country or out of the country. Also, experienced resource persons should be invited to give lectures in some courses or contents.

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย
ของ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประจำปีงบประมาณ 2548

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัย เรื่องการประเมินหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำเร็จลงได้ด้วยความร่วมมืออย่างดียิ่งของคณะผู้ดำเนินการวิจัย

ขอขอบคุณ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้ทุนสนับสนุนในการดำเนินวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ดุขฎิบัณฑิต ผู้บังคับบัญชาของดุขฎิบัณฑิต และนิสิตระดับปริญญาเอกทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาในการให้ข้อมูลและตอบแบบสอบถามด้วยดี ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยอันจะนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒต่อไป

คณะผู้ดำเนินการวิจัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	
ที่มาและความสำคัญ.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ความหมายของหลักสูตร.....	5
องค์ประกอบของหลักสูตร.....	6
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สภาวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา.....	7
ความหมายของการประเมินหลักสูตร.....	8
เกณฑ์ในการประเมินหลักสูตร.....	25
รูปแบบการประเมินหลักสูตร.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
การกำหนดประชากร	35
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
การวิเคราะห์ข้อมูล	37
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
ความมุ่งหมายของการวิจัย	47
ความสำคัญของการวิจัย	47
ขอบเขตของการวิจัย	47
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล	49
การวิเคราะห์ข้อมูล	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ (ต่อ)	
สรุปผลการวิจัย	49
อภิปรายผล	51
ข้อเสนอแนะ	52
บรรณานุกรม	53
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รายชื่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร	
ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์	
ภาคผนวก ค แบบสอบถาม	

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับ
ความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา
ของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามรายด้าน.....	40
2	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับ
ความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา
ของนิสิตปัจจุบัน จำแนกตามรายด้าน.....	42
3	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับ
ความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา
ของผู้บังคับบัญชา/นายจ้าง ของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามรายด้าน.....	44

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของหลักสูตร.....	7
2 รูปแบบการประเมินหลักสูตรของไทเลอร์.....	26
3 รูปแบบการประเมินหลักสูตรของสตาร์เฟลด์.....	29

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

ทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ และสิ่งสำคัญที่ทำให้มนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าคือการศึกษา การศึกษาจะบรรลุวัตถุประสงค์ได้จะต้องมีหลักสูตรเป็นแนวทางในการจัดการศึกษา (สุมิตร ฤณานุกร. 2523: 2) เพราะหลักสูตรทำหน้าที่เป็นตัวกำหนดโครงการหรือแผนปฏิบัติ เป็นแนวทางของการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนก้าวไปสู่ความมุ่งหวังของสังคม หรือชาติบ้านเมืองได้ตามเป้าหมาย (ไพศาล หวังพานิช. 2526: 5)

หลักสูตรจึงถือได้ว่าเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา ดังนั้น การปฏิรูปและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอจะทำให้ผลิตผลหรือบัณฑิตที่จบการศึกษามีความรู้ความสามารถสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและวัฒนธรรมไทย นอกจากนี้สังคมยุคใหม่เป็นยุคแห่งสังคมข่าวสารที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านข้อมูลและเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้คนยุคใหม่ต้องปรับตัวและมีการพัฒนาตนเองให้ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ โดยเฉพาะสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ซึ่งเป็นสาขาวิชาที่เอื้ออำนวยให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กอรปกับในปัจจุบันได้มีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาทั้งในด้านวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการสอนร่วมกับเทคโนโลยีต่าง ๆ มากขึ้น และการที่จะทราบได้ว่าหลักสูตรนั้นมีคุณภาพหรือมีคุณค่าหรือมีความเหมาะสมเพียงใดจะต้องมีการประเมินหลักสูตร ดังที่ สจ๊วต อุทราพันธ์ (2532: 279) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินหลักสูตรเป็นส่วนที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อคุณภาพของหลักสูตร ทั้งนี้เพราะการประเมินหลักสูตรจะทำให้รู้คุณค่าของหลักสูตรว่าเป็นอย่างไร สามารถที่จะนำไปใช้ได้ดีเพียงใด ผลที่ได้จากการใช้หลักสูตรเป็นอย่างไร ข้อมูลที่ได้จากการประเมินหลักสูตรจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณค่ามากขึ้น และสอดคล้องกับการเรียนการสอนยุคใหม่ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งผลจากการประเมินหลักสูตรจะนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรจึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นคนมีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในยุคปัจจุบัน

หลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิปบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ฉบับปัจจุบัน ได้ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยมีปรัชญาคือ ผลิตนักเทคโนโลยีการศึกษาวิชาชีพชั้นสูงที่มีสมรรถภาพในการพัฒนาและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ และมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรคือมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถภาพดังต่อไปนี้:

1. เพื่อให้สามารถเป็นนักวิชาการและเป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาในการประยุกต์ ออกแบบ ผลิต พัฒนา และเผยแพร่วิธีการและเครื่องมือทางการศึกษาใหม่ๆ
2. เพื่อให้สามารถวิจัยและนำผลการวิจัยทางเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในการพัฒนาการศึกษา ของประเทศ
3. เพื่อให้สามารถกำหนดนโยบาย วางแผน และบริหารงานด้านเทคโนโลยีการศึกษาของ ประเทศในระดับต่างๆ
4. เพื่อพัฒนาวิทยาการด้านเทคโนโลยีการศึกษา ให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง

ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปีพุทธศักราช 2542 ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับ เทคโนโลยีการศึกษา และได้ระบุไว้ในหมวด 9 ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ รวม 7 มาตรา และเพื่อให้ สอดคล้องกับความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะความต้องการของตลาดแรงงานด้าน เทคโนโลยีการศึกษา จึงเป็นความจำเป็นที่หลักสูตรต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุง ซึ่งตามเกณฑ์ของ สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาได้ระบุไว้ว่าหลักสูตรควรมีการประเมินทุก ๆ 5 ปี และบัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยออร์วีก (The University of Warwick) ที่เป็นต้นแบบในการจัดตั้งบัณฑิต วิทยาลัยทั่วโลก ได้ระบุไว้ว่าควรมีการประเมินหลักสูตรบัณฑิตศึกษาทุกหลักสูตรในทุกๆ 3 ปี (อดุลย์ วิริยเวชกุล. ม.ป.ป.: 10)

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรเริ่มจากการวิเคราะห์ข้อมูล การกำหนดจุดมุ่งหมาย การคัดเลือก และจัดเนื้อหาสาระ การกำหนดมาตรการวัดผลและประเมินผล การนำหลักสูตรไปใช้ การประเมิน หลักสูตรและการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งหนึ่งในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่สำคัญที่สุดคือ การประเมิน หลักสูตร ซึ่งมีความมุ่งหมายที่จะประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรเพื่อให้ทราบว่าผลผลิตที่ได้จาก หลักสูตรนั้นเป็นไปตามความมุ่งหมายของสังคมและผู้เรียนเพียงใด ถ้าผลของการประเมินได้พบ ข้อบกพร่องหรือมีจุดอ่อนตรงไหนก็จะส่งผลให้มีการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรใน ลำดับต่อไป (สัจจ อุทรานันท์. 2532: 38) จากแนวคิดที่กล่าวมาชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นอย่างยิ่งที่ จะต้องมีการประเมินหลักสูตร เพื่อเป็นรากฐานของการพัฒนาหลักสูตรนั้นอย่างมีคุณค่า

หลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยี ทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ฉบับปัจจุบัน ได้ใช้ในการจัดการ เรียนการสอนมาตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2530 และเปิดทำการเรียนการสอนให้แก่บัณฑิตโดยมีผู้สำเร็จ การศึกษาแล้วรวมทั้งสิ้น 5 รุ่น ซึ่งตลอดระยะเวลาของการใช้หลักสูตรยังไม่ได้มีการประเมินหลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรมีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและเป็นไปตามเกณฑ์การ ประเมินหลักสูตร ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษาจึงได้จัดให้มีการประเมินหลักสูตรดังกล่าว เพื่อ

ประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยและมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น อันจะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ด้านจุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคในการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

การประเมินหลักสูตรการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะทำให้ได้ข้อเสนอที่เป็นผลจากการประเมิน เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่
 - 1.1 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2549 รวม 10 คน
 - 1.2 คณะผู้บังคับที่สำเร็จตามหลักสูตรการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวม 32 คน ประกอบด้วย
 - 1.1.1 รุ่นที่ 1 จำนวน 5 คน
 - 1.1.2 รุ่นที่ 2 จำนวน 5 คน
 - 1.1.3 รุ่นที่ 3 จำนวน 8 คน
 - 1.1.4 รุ่นที่ 4 จำนวน 8 คน

1.1.5 รุ่นที่ 5 จำนวน 6 คน

1.3 ผู้บังคับบัญชาของคณาจารย์ที่สำเร็จตามหลักสูตรการศึกษาคณาจารย์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 32 คน

1.4 นิสิตปัจจุบันที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรการศึกษาคณาจารย์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 7 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การประเมินหลักสูตรปริญญาการศึกษาคณาจารย์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา หมายถึง การพิจารณาตรวจสอบและตัดสินคุณค่าของหลักสูตรการศึกษาคณาจารย์ โดยพิจารณาจากเอกสาร และความคิดเห็นของบุคคลที่เกี่ยวข้องในประเด็นของความเหมาะสมของหลักสูตร ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา และปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการ

1.1 ความเหมาะสมของหลักสูตร หมายถึง ความเหมาะสมของหลักสูตรในด้าน จุดมุ่งหมายหลักสูตรการศึกษาคณาจารย์ โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา

1.2 ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาดำเนินการศึกษาคณาจารย์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ในด้านความสามารถทางวิชาการ ความสามารถที่ส่งผลต่อการทำงาน และด้านคุณธรรมจริยธรรม

1.3 ปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการ หมายถึง ประเด็นปัญหาที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการหลักสูตรคณาจารย์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง นิสิตที่จบการศึกษาดำเนินการศึกษาคณาจารย์ สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. ผู้บังคับบัญชาผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง ผู้บริหาร หรือหัวหน้างานโดยตรงของนิสิตที่จบการศึกษาดำเนินการศึกษาคณาจารย์ สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การประเมินหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้:

1. ความหมายของหลักสูตร
2. องค์ประกอบของหลักสูตร
3. หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฉบับปัจจุบัน)
4. ความหมายของการประเมินหลักสูตร
5. เกณฑ์ในการประเมินหลักสูตร
6. รูปแบบการประเมินหลักสูตร
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของหลักสูตร

กู๊ด (Good, 1973: 7) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ ดังนี้
ประการแรก หลักสูตร คือ เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบ ให้ผู้เรียนได้ศึกษา
ประการที่สอง หลักสูตร คือ คำโครงทั่วไปของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอนซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่เด็ก เพื่อให้มีความรู้ขั้นพื้นฐานหรือให้ได้รับประกาศนียบัตร เพื่อให้สามารถเรียนต่อในทางอาชีพต่อไป

ประการที่สาม หลักสูตร คือ กลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ซึ่งนักเรียนได้เล่าเรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียนหรือสถานศึกษา

สมิทธ คุณากร (2523: 2-3) แบ่งหลักสูตรไว้เป็น 2 ระดับ คือระดับชาติและระดับโรงเรียน ในระดับชาติ หมายถึง โครงการให้การศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้ ส่วนในระดับโรงเรียน หมายถึง โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอกโรงเรียนก็ตาม เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ส่วนชมพพันธุ์ ฤกษ์ ฌ อรุณยา (2530: 1) กล่าวถึงหลักสูตรในความหมายเดิมว่า หลักสูตร หรือ Curriculum มีความหมายว่า Racecourse หรือ “สนามแข่ง” และตามความเป็นจริงแล้วความคิดเกี่ยวกับหลักสูตรแต่เดิมนั้น คนส่วนใหญ่คิดว่าหลักสูตรมีลักษณะเป็นสนามแข่งจริง ๆ คือ นักเรียนนักศึกษาต้องแข่งขันกันเรียนให้จบเพื่อที่จะได้รับประกาศนียบัตรหรือปริญญา แม้ในปัจจุบันความเชื่อหรือแนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรก็ยัง

ยึดมั่นอยู่ว่า หลักสูตรคือสนามแข่งที่ประกอบด้วยรายวิชาต่าง ๆ ซึ่งนักเรียนหรือนักศึกษาจะต้องเรียนให้ประสบผลสำเร็จ สำหรับเสริมศรี ไชยศรี (2526: 2-3) กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรใน 2 ลักษณะด้วยกัน ลักษณะแรก หมายถึงประสบการณ์ทั้งหมดของผู้เรียนในความรับผิดชอบของสถาบันหนึ่ง อีกลักษณะหนึ่ง หมายถึง แผนประสบการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนการสอนหรือก่อนการปฏิบัติจริงในโครงการใดก็ตาม และสัจ อุทรานันท์ (2532: 16) กล่าวถึงหลักสูตรในลักษณะใดลักษณะหนึ่งไว้ว่า หลักสูตรคือสิ่งที่สร้างขึ้นในลักษณะของรายวิชา ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่ได้จัดเรียงลำดับความยากง่ายหรือเป็นขั้นตอนอย่างดีแล้วซึ่งประกอบด้วยประสบการณ์ทางการเรียนซึ่งได้วางแผนไว้เป็นการล่วงหน้าเพื่อมุ่งหวังจะให้เด็กได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ต้องการ หลักสูตรเป็นสิ่งที่สังคมสร้างขึ้นสำหรับให้ประสบการณ์ทางการศึกษาแก่เด็กในโรงเรียนซึ่งประกอบด้วยประสบการณ์ทั้งหมดของผู้เรียนที่ได้ทำ ได้รับรู้และได้ตอบสนองต่อการแนะแนวแก่เด็กในโรงเรียน ส่วนวิชัย วงษ์ใหญ่ (2525: 2) มองหลักสูตรว่าเป็นประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้แก่แก่นักเรียนให้ได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองไปใน ทางที่โรงเรียนปรารถนา และหลักสูตรที่ดีนั้นควรจะต้องตอบสนองความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนอันสอดคล้องกับความต้องการของชีวิตที่เหมาะสมที่สุด

นอกจากนี้ ภิญ โสธร (2528: 270) ได้มองความหมายของหลักสูตรในทัศนะของนักบริหารการศึกษาว่า “หลักสูตรน่าจะหมายถึงโครงการศึกษาที่กำหนดให้นักเรียนเรียนรู้และพัฒนาตนเองตามแผนการศึกษาหรือโครงการที่โรงเรียนปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลทางการศึกษาตามแผนการศึกษานั้นเอง...”

โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่า หลักสูตรคือมวลประสบการณ์ที่จัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหา คุณลักษณะของผู้สอน คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา วิธีการ/กระบวนการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ตำราเรียน แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ สถานที่เรียน การวัดและประเมินผลการเรียน ตลอดจนการบริหารหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตร

ในด้านองค์ประกอบของหลักสูตรนั้น บุญชม ศรีสะอาด (2528: 10) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบพื้นฐานของหลักสูตรว่ามี 4 อย่าง คือ จุดประสงค์ สาระความรู้และประสบการณ์ กระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผล ส่วนธำรง บัวศรี (2532: 7-8) อธิบายว่าหลักสูตรประกอบด้วย

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้ว
2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional Objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หลังจากที่เรียนจบเนื้อหาสาระในวิชาที่กำหนดไว้
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และประสบการณ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ

4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructional Strategies) หมายถึง กระบวนการและวิธีในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางความรู้และอื่น ๆ ตามจุดประสงค์และจุดหมายที่กำหนดไว้

5. วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน (Instructional Media and Materials) หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพทางการเรียนการสอน

6. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินผลการเรียนการสอน

สำหรับวิชัช แหวนเพชร (2530: 70-71) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรว่าประกอบด้วย

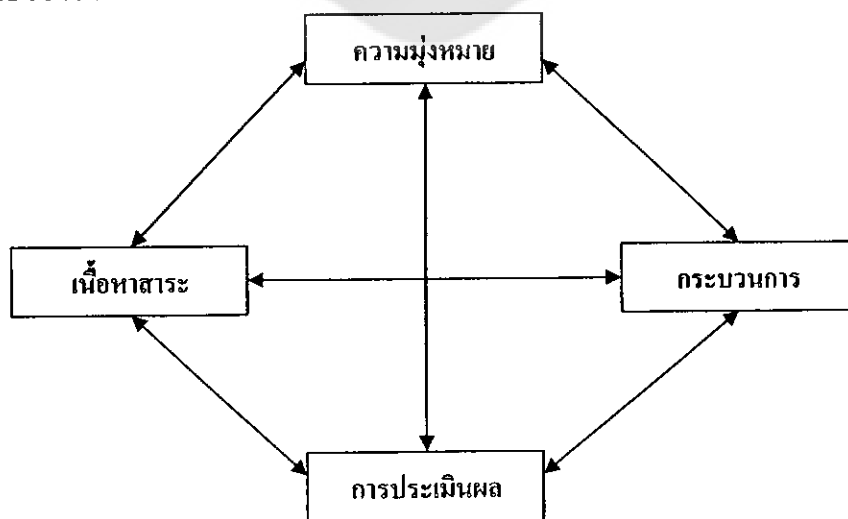
1. ความมุ่งหมาย (Curriculum Objective) เป็นวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตรนั้นว่า เมื่อผู้เรียนผ่านประสบการณ์แล้วผู้เรียนจะเกิดอะไร การกำหนดความมุ่งหมายต้องให้สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และคำนึงถึงการพัฒนาของผู้เรียนด้วย

2. เนื้อหา (Curriculum Content) เป็นส่วนที่ได้เลือกสรรเนื้อหาสาระและความรู้ ประสบการณ์ มาจัดรวมเรียงลำดับไว้เพื่อที่ว่าเมื่อผู้เรียนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ แล้วพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้

3. กระบวนการเรียนและการบริหาร (Method and Organization) เป็นส่วนที่ว่าด้วยกระบวนการจัดการเรียนการสอน การนำวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มาใช้ให้เหมาะสมกับวัยและเนื้อหา รวมทั้งการจัดและการบริหารหลักสูตรด้วย ซึ่งจะทำให้หลักสูตรใช้ได้สัมฤทธิ์ผล

4. การประเมินผล (Evaluation) หลักสูตรต้องมีการประเมินผลเพราะทำให้ทราบว่า ประสิทธิภาพของการเรียนหรือหลักสูตรนั้นเป็นอย่างไร ใช้ได้ผลหรือไม่ ซึ่งการประเมินผลนั้นต้องขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้น ๆ ด้วย

องค์ประกอบของหลักสูตรทั้ง 4 ส่วนนั้น จะต้องมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน ซึ่งความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเหล่านี้ ดังแสดงในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของหลักสูตร

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบของหลักสูตรประกอบด้วยส่วนประกอบ 4 ส่วนหลัก ได้แก่ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาความรู้และประสบการณ์ กระบวนการหรือวิธีการเรียนการสอน และการประเมินผล

หลักสูตรการศึกษาคุณภูมิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

หลักสูตรการศึกษาคุณภูมิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (หลักสูตร พ.ศ. 2530)

1. ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาคุณภูมิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

Doctor of Education Program in Educational Technology

2. ชื่อปริญญา

ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ : การศึกษาคุณภูมิต (เทคโนโลยีการศึกษา)

ชื่อย่อภาษาไทย : กศ.ด. (เทคโนโลยีการศึกษา)

ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ : Doctor of Education (Educational Technology)

ชื่อย่อภาษาอังกฤษ : Ed.D. (Educational Technology)

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4. กำหนดการเปิดสอน

ปีการศึกษา 2530

5. เหตุผลในการเปิดหลักสูตร

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้เปิดสอนหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มาเป็นระยะเวลานานถึง 21 ปีแล้ว และได้เสนอโครงการเปิดหลักสูตรปริญญาเอกต่อมา โครงการเปิดหลักสูตรปริญญาเอกสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ได้รับการอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยและได้รับการบรรจุไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 5 (2525-2529) เรียบร้อยแล้ว ด้วยเหตุผลในการเปิดหลักสูตรดังต่อไปนี้

5.1 เพื่อเป็นการสนับสนุนให้การดำเนินการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ รัฐจำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรมนุษย์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ทรัพยากรมนุษย์นี้จะต้องเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ได้รับการพัฒนามาแล้วอย่างดีด้วย จึงจะช่วยผลักดันให้การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมก้าวหน้าไปได้ตามเป้าหมาย การจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพเป็นวิถีทางที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรในการออกแบบและวางแผนระบบของการจัดการศึกษาให้ครอบคลุมความต้องการกำลังคนในทุกด้านและทุกระดับของแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน นักเทคโนโลยีการศึกษาก็คือผู้ออกแบบและวางแผนระบบ

การศึกษาและหาทางทำให้ดีขึ้น ด้วยการนำเอาเทคโนโลยีทางด้านเครื่องมือ อุปกรณ์และวัสดุต่างๆ มาช่วยให้ระบบการศึกษาในรูปแบบต่างๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างเต็มที่ และพร้อมที่จะแก้ปัญหาทางการศึกษาด้วยการใช้วิธีการของระบบและเทคโนโลยีทางด้านเครื่องมือบนพื้นฐานของข้อมูลและปรับปรุงแก้ไขด้วยวิธีการวิเคราะห์ระบบการวิจัยตลอดเวลา ความสามารถดังกล่าวนี้เป็นความสามารถในระดับสูง ซึ่งหลักสูตรนี้ต้องการจะพัฒนาวิชาการทางด้านนี้ขึ้นให้ได้

5.2 ตลอดระยะเวลาเกินกว่าสองทศวรรษที่ผ่านมา สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศหลายสถาบัน ได้ผลิตบัณฑิตระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีการศึกษา หรือโสตทัศนศึกษา มาแล้วเป็นจำนวนมาก สถาบันดังกล่าวหลายสถาบันและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีภารกิจและความรับผิดชอบในการพัฒนาบุคคลเหล่านั้นให้มีสมรรถภาพในการพัฒนางานการศึกษา หรือพัฒนาบุคลากรที่จะปฏิบัติงานการศึกษาให้มีประสิทธิภาพในระดับสูง ด้วยการสนับสนุนให้ไปศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกในต่างประเทศ เพราะยังไม่มีสถาบันอุดมศึกษาใดเปิดสาขาวิชานี้ในระดับนี้ การเปิดหลักสูตรปริญญาเอก สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา จึงมีผลดีอย่างยิ่งหลายประการ โดยเฉพาะช่วยสงวนเงินตราต่างประเทศ นอกจากนี้ยังตอบสนองความต้องการของนักเทคโนโลยีการศึกษาอย่างประหยัด และยังช่วยผลิตนักเทคโนโลยีการศึกษาที่สามารถในการนำเทคโนโลยีการศึกษามาวางแผนวิจัย และปรับปรุงการศึกษาในสถานที่แท้จริงของประเทศได้ โครงการจัดการศึกษาระดับนี้จะอำนวยประโยชน์ในการจัดประชุม สัมมนาเกี่ยวกับเทคโนโลยีการศึกษาให้แก่ักเทคโนโลยีการศึกษา ซึ่งจัดให้มีขึ้นเป็นครั้งคราว ได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งยังมีผลให้มีการแลกเปลี่ยน สะสมความรู้ และปรับปรุงงานและวิชาการด้านเทคโนโลยีการศึกษาให้มีความถูกต้อง ก้าวหน้า ทันสมัย และเหมาะสมกับสภาพการศึกษาของประเทศได้เป็นอย่างดี

5.3 นอกจากจะสนองตอบต่อการพัฒนาการศึกษาโดยรวม และพัฒนาบุคลากรระดับปริญญาโทสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาจำนวนมาก ซึ่งปฏิบัติหน้าที่และภารกิจอยู่ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่างๆ อยู่ในขณะนี้ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ยังปรากฏว่าหน่วยงานการศึกษาหลายหน่วยงานมีการเคลื่อนไหวที่จะปรับปรุงรูปแบบของการบริหารงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพทางการศึกษาขึ้น เช่น การจัดตั้งศูนย์วิชาการของเขตการศึกษาต่างๆ และการรวมกลุ่มของโรงเรียน การจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการสำหรับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดทั่วประเทศ และอื่นๆ ซึ่งย่อมต้องการนักเทคโนโลยีการศึกษาระดับปริญญาเอกเข้ามามีส่วนรับผิดชอบบริหารงานในหน้าที่นี้ อย่างน้อยจังหวัดหรือหน่วยงานละ 1 คน เมื่อรวมแล้วนับว่าความต้องการบุคลากรดังกล่าวยังมีอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งการเปิดสอนหลักสูตรปริญญาเอกสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาจะสามารถสนองให้ได้

6. ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

6.1 ปรัชญา: ผลิตนักเทคโนโลยีการศึกษาวิชาชีพชั้นสูงที่มีสมรรถภาพในการพัฒนาและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ

6.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถภาพดังต่อไปนี้

6.2.1 เพื่อให้สามารถเป็นนักวิชาการ และเป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาในการประยุกต์ ออกแบบ ผลิต พัฒนา และเผยแพร่วิธีการและเครื่องมือทางการศึกษาใหม่ๆ

6.2.2 เพื่อให้สามารถวิจัยและนำผลการวิจัยทางเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในการพัฒนาการศึกษาของประเทศ

6.2.3 เพื่อให้สามารถกำหนดนโยบาย วางแผน และบริหารงานด้านเทคโนโลยีการศึกษาของประเทศในระดับต่างๆ

6.2.4 เพื่อพัฒนาวิทยากรด้านเทคโนโลยีการศึกษา ให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง

7. อาจารย์ผู้ทำหน้าที่สอน (แต่งตั้งเมื่อ ปี พ.ศ. 2530)

7.1 อาจารย์ประจำ

7.1.1 วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา

รศ.ดร.เป็รื่อง กุมุท	Ed.D. (Audio-Visual Communications)
รศ.ชม ภูมิภาค	M.S. in Ed., Cert. in Communication Media Leadership
รศ.ลัดดา สุขปรีดี	กศ.ม.(โสตทัศนศึกษา), Cert. in Educational Media Leadership
รศ.ดร.ไชยยศ เรืองสุวรรณ	กศ.ม.(โสตทัศนศึกษา), Ed.D. (Curriculum and Instruction)
ผศ.ดร.อรพันธุ์ ประสิทธิ์รัตน์	Ed.D.(Instructional Systems Technology)
อ.ดร.วารินทร์ รัศมีพรหม	Ph.D.(Instructional Systems Technology)
อ.ดร.อรรถพรณ พรสีมา	Ph.D.(Curriculum and Instruction)

7.1.2 วิชาเอกอื่นๆ

ศ.ดร.จรรยา สุวรรณทัต	Ed.D (Educational Psychology and Guidance)
รศ.ดร.อนันต์ ศรีโสกา	Ph.D. (Educational Research and Testing)
รศ.ดร.สำเร็จบุญเรืองรัตน์	Ph.D. (Curriculum Research and Development)
รศ.ดร.ดวงเดือน พันธุมนาวิน	Ph.D. (Social Psychology & Cultural Anthropology)
ผศ.ดร.อนันต์ เขียมเจริญ	Ph.D. (Sociology)
อ.ดร.เพ็ญแข ประจณปัจจนิก	Ed.D. (Adult & Extension Education and Rural Sociology)
อ.ดร.กิตติมา สังข์เกษม	D.A. (Economics)
อ.ดร.นพวรรณ โชตินันท์	Ph.D. (Sociology)

7.2 อาจารย์พิเศษ

ศ.ดร.สาโรช บัวศรี	Ph.D. (Educational Administration)
ศ.ดร.ธำรง บัวศรี	Ed.D. (Curriculum)
ศ.ดร.พจน์ สะเพียรชัย	Ph.D. (Research and Measurement)
รศ.ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์	Ph.D. (Educational Technology)
รศ.ดร.สุภรณ์ ศรีพหล	Ed.D. (Educational Administration)
รศ.ดร.นิคม ทาแดง	Ed.D. (Educational Technology)
รศ.ดร.นิพนธ์ สุขปรีดี	Ed.D. (Curriculum and Instruction)
ผศ.ดร.สุรัชย์ สิกขาบัณฑิต	Ed.D. (Instructional Systems Technology)
ผศ.ดร.เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต	Ed.D. (Instructional Systems Technology)
ผศ.ดร.สุวิมล วัชรากัย	Ph.D. (Instructional Systems Technology)
ผศ.ดร.ประยูร เวชปาน	Ph.D. (Instructional Mass Communication)
อ.ดร.ประศักดิ์ หอมสนิท	Ed.D. (Instructional Systems Technology)
อ.ดร.พิมพ์ใจ ภีบาลสุข	Ed.D. (Instructional Systems Technology)
อ.ดร.วีระ ไทยพานิช	Ph.D. (Instructional Media)
อ.ดร.มงคล เอี่ยมสำอาจ	Ph.D. (Instructional Systems Development)
อ.ดร.สุแพรวพรรณ ดันติผลาผล	Ph.D. (Instructional Systems Development)

8. จำนวนนิสิตนักศึกษา

หลักสูตรปริญญาเอกทางเทคโนโลยีการศึกษา เริ่มเปิดสอนในปีการศึกษา 2530 โดยรับนิสิตเข้าศึกษารุ่นแรกประมาณ 10 คน ตามโครงการนี้

ระดับนิสิต	2530		2531		2532		2533	
	รับ	จบ	รับ	จบ	รับ	จบ	รับ	จบ
ปริญญาเอก	10	-	10	-	10	10	10	10

9. คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษา

นิสิตที่จะสมัครเข้าศึกษา จะต้องมีความรู้ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต ผู้สมัครเข้าเป็นนิสิตจะต้องมีความรู้และคุณสมบัติดังต่อไปนี้

9.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาเทคโนโลยีการศึกษา โสวัตสนเทศศึกษา สื่อการศึกษา จากสถาบันการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยรับรอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.5 (B+) หรือเทียบเท่า หรือผู้ที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาพิจารณาเห็นสมควรรับเข้าศึกษาได้

9.2 มีประสบการณ์ในการทำงานด้านเทคโนโลยีการศึกษาหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องมาไม่น้อยกว่า 2 ปี

9.3 มีความรู้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี

9.4 เป็นผู้มีความประพฤติดี

9.5 ไม่เป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรงซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพ หรือเป็นโรคที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษา

10. การคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษา

ผู้สมัครจะต้องมีผู้รับรองความสามารถ ความประพฤติ ไม่น้อยกว่า 3 คน และคณาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกพิจารณาแล้วเห็นสมควรรับเข้าศึกษาได้

มหาวิทยาลัยจะพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครไว้จำนวนหนึ่ง ให้เป็นผู้มีสิทธิ์เข้าสอบ โดยพิจารณาจากเอกสารดังต่อไปนี้

10.1 รายละเอียดในใบสมัคร

10.2 ใบแสดงผลการเรียนในระดับปริญญาโท

10.3 ใบรับรองความรู้ภาษาอังกฤษ (ถ้ามี)

10.4 ใบรับรอง (Recommendation)

มหาวิทยาลัยจะพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครไว้จำนวนหนึ่ง เพื่อเข้ารับการสัมภาษณ์ โดยใช้หลักการพิจารณาคัดเลือกจากสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้

10.5 ผลการสอบวิชาเอก

10.6 ผลการสอบวิชาภาษาอังกฤษ หรือใบรับรองความรู้ภาษาอังกฤษ

10.7 ใบรับรอง (Recommendation)

10.8 รายละเอียดในใบสมัคร

10.9 ใบแสดงผลการเรียนในระดับปริญญาโท

11. ระบบการศึกษา

11.1 จัดการศึกษาตามแบบหน่วยกิต ระบบทวิภาค ปีการศึกษาหนึ่ง ๆ แบ่งออกเป็นสองภาคเรียน แต่ละภาคเรียนมีระยะเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 18 สัปดาห์ โดยรวมทั้งเวลาสำหรับการสอบด้วย ปีการศึกษาเริ่มต้นด้วยภาคต้นและสิ้นสุดลงที่ภาคปลาย

11.2 ผู้เรียนจะต้องลงทะเบียนเรียนติดต่อกันอย่างน้อย 2 ภาคเรียน โดยลงทะเบียนเรียนแต่ละภาคไม่ต่ำกว่า 9 หน่วยกิต

11.3 ผู้เรียนจะมีสภาพเป็นนิสิตคุรุศึกษิตโดยสมบูรณ์ได้ เมื่อสอบข้อเขียนพิสการ (Comprehensive Examination) ผ่านแล้ว

11.4 ผู้เรียนจะต้องเรียนและผ่านการวัดผลต่างๆ รวม 5 ประเภท ได้แก่ การสอบประจำรายวิชา การสอบเบื้องต้น การสอบข้อเขียนพิสการ การสอบภาษาต่างประเทศและการสอบปากเปล่า ปรินิพนธ์

11.4.1 การสอบประจำรายวิชาที่เรียน ใช้เกณฑ์ให้คะแนนเป็น A, B, C, D, E และ I (A = 4, B=3, C=2, D = 1, E = 0, I = Incomplete) ผู้เรียนจะต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่า B ในวิชาบังคับ และ

จะพ้นสภาพการเป็นนิสิต หากผลการศึกษารายวิชาในโปรแกรมได้ระดับคะแนนต่ำกว่า B เกินกว่า 8 หน่วยกิต

11.4.2 การสอบเบื้องต้น (Preliminary Examination) เป็นการสอบความรู้ตามหมวดหลักวิชาทั้งสามหมวดเพื่อทราบความถนัดพิเศษ และสิ่งที่ขาดแคลนในตัวผู้เรียนอันจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการเรียนและการทำปริญญานิพนธ์ในขั้นต่อไป นิสิตที่เรียนรายวิชาบังคับครบตามที่มหาวิทยาลัยไว้ในแต่ละสาขา จึงจะมีสิทธิสมัครสอบได้ เกณฑ์การตัดสินผลใช้เป็น “ผ่าน” หรือ “ไม่ผ่าน” ผู้ที่สอบตกจะต้องสอบใหม่ตามที่มหาวิทยาลัยจะกำหนดนิสิตที่สอบเบื้องต้นตก ไม่มีสิทธิสอบข้อเขียนพิสดาร

11.4.3 การสอบข้อเขียนพิสดาร (Comprehensive Examination) เป็นการสอบความรู้ความสามารถที่จะออกไปเป็นผู้นำทางเทคโนโลยีการศึกษา เป็นการนำหลักวิชาและประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานต่างๆ ที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีการศึกษา นิสิตที่เรียนรายวิชาตามหมวดและได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิตสาขาเทคโนโลยีการศึกษาแล้วและสอบผ่านการสอบเบื้องต้นแล้ว มีสิทธิสมัครสอบได้ เกณฑ์การตัดสินใช้เป็น “ผ่าน” หรือ “ไม่ผ่าน” ผู้สอบตกต้องสอบใหม่ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้ แต่ให้ดำเนินการเรียนและการทำปริญญานิพนธ์ไปได้เป็นปกติ นิสิตจะพ้นสภาพการเป็นนิสิต หากสอบข้อเขียนพิสดาร 3 ครั้ง แล้วไม่ผ่าน

11.4.4 การสอบภาษาต่างประเทศ เป็นการสอบความสามารถที่จะใช้ภาษาต่างประเทศ ภาษาใดภาษาหนึ่งตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ เพื่อแสดงว่าผู้เรียนสามารถใช้ภาษานั้นเป็นเครื่องมือสำหรับเสาะแสวงหาความรู้หรือปฏิบัติงานตามสาขาวิชาของตนในอนาคต ในกรณีที่นิสิตเป็นชาวต่างประเทศ ให้เลือกสอบภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาของตน ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย เกณฑ์การตัดสินใช้เป็น “ผ่าน” หรือ “ไม่ผ่าน” ผู้สอบตกจะต้องสอบใหม่ และจะต้องสอบให้ผ่านก่อนการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ การสมัครสอบจะต้องสอบเมื่อใดก็ได้ที่นิสิตมีความพร้อม

11.4.5 การสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ มหาวิทยาลัยถือว่าปริญญานิพนธ์เป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับการศึกษาระดับนี้ ผู้เรียนจะต้องจัดทำให้ได้คุณภาพสูง โดยถือหลักว่าระบบการจัดทำปริญญานิพนธ์จะต้องแสดงถึงความสามารถของผู้เรียนในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางวิชาการ หรือประมวลเอาทฤษฎีและประสบการณ์ด้านเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในการแก้ไขปัญหาทางการศึกษา ตลอดจนแสดงถึงการค้นพบสิ่งใหม่ทางเทคโนโลยีการศึกษา พัฒนาเทคโนโลยีการศึกษา หรือวิพากษ์วิจารณ์ด้วยแนวความคิดใหม่อันมีผลไปสู่การพัฒนาระบบการศึกษาและการพัฒนาประเทศ เกณฑ์การตัดสินใช้เป็น “ผ่าน” หรือ “ไม่ผ่าน” นิสิตจะขออนุมัติชื่อเรื่องปริญญานิพนธ์จะต้องเรียนรายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า 25 หน่วยกิต และภาควิชาเห็นสมควร

12. ระยะเวลาศึกษา

ระยะเวลาการศึกษาตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา อย่างมากไม่เกิน 5 ปีการศึกษา

13. สถานที่และอุปกรณ์การสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอื่นๆ ที่คณะศึกษาศาสตร์เห็นสมควร และมีโครงการที่จะจัดหาอุปกรณ์การสอนเพิ่มเติม

14. ห้องสมุด

จำนวนหนังสือและตำราเรียน วารสารที่เกี่ยวข้องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และห้องสมุดอื่นๆ ซึ่งมหาวิทยาลัยได้ขอความร่วมมือในการให้หนังสือและอาจารย์เข้าใช้ เป็นต้นว่า ห้องสมุด AUA ห้องสมุด UNESCO ห้องสมุด BRITISH COUNCIL สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และห้องสมุดของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ฯลฯ ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยมีหนังสือและวารสารที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการศึกษา รวมแล้วไม่ต่ำกว่า 2,000 รายชื่อ และมีโครงการจะเสริมหนังสือใหม่ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรเทคโนโลยีการศึกษา อีกปีละประมาณ 200 รายชื่อ นอกจากนี้แล้วมหาวิทยาลัยได้รับความร่วมมือทางวิชาการจากสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ เช่น The Ontario Institute for Studies in Education, University of Toronto และมหาวิทยาลัยหลายแห่งในออสเตรเลียและสหราชอาณาจักร ซึ่งจะให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับหนังสือเอกสารสิ่งพิมพ์ที่สถาบันเหล่านั้นจัดพิมพ์ขึ้น

15. งบประมาณ

ใช้งบประมาณตามแผนผลิตบัณฑิตของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

16. หลักสูตร

16.1 หลักสูตรนี้นิสิตต้องเรียนอย่างน้อย 45 หน่วยกิต ไม่รวมปริญานิพนธ์

16.2 โครงสร้างหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดอย่างน้อย 45 หน่วยกิต โดยแบ่งเป็น 4 หมวดวิชา ดังนี้

หมวด ก. เทคนิคการวิจัยและสถิติเรียน ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

วิชาบังคับ 6 หน่วยกิต

วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต

หมวด ข. พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

วิชาบังคับ 6 หน่วยกิต

วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต

หมวด ค. เทคโนโลยีการศึกษา ไม่น้อยกว่า 27 หน่วยกิต

วิชาบังคับ 18 หน่วยกิต

วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

หมวด ง. ปริญานิพนธ์ ไม่นับหน่วยกิต

บังคับสำหรับทุกคน ลักษณะของปริญานิพนธ์เป็นการนำเอาหลักวิชาจากทั้งสามหมวดมาประยุกต์ใช้ โดยให้มีเนื้อหาเข้มข้นเทียบเท่ารายวิชา 12 หน่วยกิต

17. รายวิชาในหมวดต่างๆ

หมวด ก. เทคนิคการวิจัยสถิติ ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

<u>วิชาบังคับ</u>		6 หน่วยกิต
วิจัย 710	ระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง	3(3-0-6)
RES 710	Advanced Research Methodology	
คอม 723	คอมพิวเตอร์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์	3(3-0-6)
Comp723	Computer for Research in Social Sciences	
<u>วิชาเลือก</u>		ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต
สถิติ 711	สถิติอนุมานขั้นสูง	3(3-0-6)
Stat 711	Advanced Statistical Inference	
วิจัย 720	เทคนิคการวิจัยแบบสำรวจ	3(2-0-4)
Res 720	Survey Research Techniques	
วิจัย 721	เทคนิคการวิจัยแบบปฏิบัติการ	3(2-0-4)
Res 721	Operation Research Techniques	
วิจัย 733	สถิติวิเคราะห์พหุนามประยุคต์	3(3-0-6)
Res 733	Applied Multivariate Analysis	
วิจัย 735	สถิตินอนพารามตริกอนุมาน	3(3-0-6)
Res 735	Non-Parametric Statistical Inference	

หมวด ข. พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

<u>วิชาบังคับ</u>		6 หน่วยกิต
วพป 571	การศึกษากับความก้าวหน้าทันสมัย	3(3-0-6)
RAB 571	Education and Modernization	
สังคม 746	สัมมนาปัญหาสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและการศึกษาไทย	3(3-0-6)
Soc 746	Seminar on Social, Economic, and Educational Problems in Thailand	
<u>วิชาเลือก</u>		3 หน่วยกิต
เศรษฐ 755	เศรษฐศาสตร์สำหรับการพัฒนาประเทศ	3(3-0-6)
Econ 755	Economics for National Development	
ปรัช 762	ศาสนาและปรัชญากับการพัฒนาประเทศ	2(2-0-4)
Phil 762	Religion and Philosophy for National Development	

รัฐ	756	รัฐศาสตร์สำหรับการพัฒนาประเทศ	3(3-0-6)
Pol	756	Political Sciences for National Development	
สังคม	753	สังคมวิทยาสำหรับการพัฒนาประเทศ	3(3-0-6)
Soc	753	Sociology for National Development	
สังคม	754	สัมมนาสังคมศาสตร์	3(3-0-6)
Soc	754	Seminar on Social Sciences	

หมวด ก. เทคโนโลยีการศึกษา ไม่น้อยกว่า 27 หน่วยกิต

เทคโนโลยี	711	แนวโน้มและประเด็นปัญหาเทคโนโลยีการศึกษา	3(3-0-6)
Ed T	712	Trends and Issues in Educational Technology	
เทคโนโลยี	712	การออกแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	3(3-0-6)
Ed T	712	Learning Environments Design	
เทคโนโลยี	713	การออกแบบและการพัฒนาการสอน	3(3-0-6)
Ed T	713	Instructional Design and Development	
เทคโนโลยี	811	การบริหารแหล่งทรัพยากรทางการเรียนรู้	3(3-0-6)
Ed T	811	Administration of Learning Resources	
เทคโนโลยี	831	การผลิตสื่อขั้นสูง	3(1-6-2)
Ed T	831	Advanced Media Production	
เทคโนโลยี	841	สัมมนางานวิจัยด้านเทคโนโลยีการศึกษา	3(1-6-2)
Ed T	841	Seminar on Research in Educational Technology	

วิชาเลือก 9 หน่วยกิต

เทคโนโลยี	721	การเผยแพร่และการยอมรับนวัตกรรมการศึกษา	3(3-0-6)
Ed T	721	Diffusion and Adoption of Educational Innovation	
เทคโนโลยี	722	คอมพิวเตอร์ช่วยสอน	3(3-0-6)
Ed T	722	Computer Assisted Instruction	
เทคโนโลยี	731	การวิเคราะห์งานสอน	3(2-3-4)
Ed T	731	Instructional Task Analysis	
เทคโนโลยี	832	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการสอน	3(2-3-4)
Ed T	832	Computer Programming for Instruction	
เทคโนโลยี	833	โครงการปฏิบัติการออกแบบและการผลิตสื่อขั้นสูง	3(2-3-4)
Ed T	833	Project on Advanced Media Design and Production	
เทคโนโลยี	851	ระเบียบวิธีและปฏิบัติงานวิจัยเทคโนโลยีการศึกษา	3(3-0-6)
Ed T	851	Research Method and Practicum in Educational Technology	

หมวด ง. วิทยานิพนธ์ ไม่นับหน่วยกิต

เทคโนโลยี 861 วิทยานิพนธ์

Ed T 861 Doctoral Dissertation in Educational Technology

18. คำอธิบายรายวิชา

18.1 รายวิชาในหมวด ก. เทคนิคการวิจัยและสถิติ

สถิติ 711 สถิติอนุมานขั้นสูง 3(3-0-6)

Stat 711 Advanced Statistical Inference

เป็นการศึกษาให้เข้าใจโครงสร้างทางคณิตศาสตร์ของสถิติ และการใช้สถิติอนุมานในการวิจัย เนื้อหาส่วนใหญ่ว่าด้วยการทดลองสุ่มตัวแปร สุ่มแซมเปิลสเบส ประชากร สุ่มตัวอย่าง การแจกแจงของค่าสถิติ การทดสอบสมมุติฐานทางสถิติ ความผิดในการตัดสินใจด้วยค่าสถิติ อำนาจในการทดสอบสมมุติฐาน การแจกแจงบางอย่างที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน เช่น การแจกแจงแบบทวิมานแบบไฮเบอร์ จีออเมตริก แบบปกติ แบบที และการทดสอบสมมุติฐานแบบมาตรประชากร วิธีการศึกษาเน้นการแก้ปัญหาต่างๆ โดยใช้เนื้อหาต่างๆ ดังกล่าวแล้วมาประยุกต์ในการวิจัย โดยทำโครงการหรือสัมมนา

วิจัย 710 ระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง 3(3-0-6)

RES 710 Advanced Research Methodology

ศึกษาแผนแบบการวิจัย และความคิดพื้นฐานที่จำเป็นต่อการศึกษาแผนแบบการวิจัย วิธีการวิจัยประเภทต่างๆ ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ วิธีการวัดและการรวบรวมข้อมูลแบบต่างๆ การจัดกระทำข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และการเขียนเค้าโครงการวิจัย เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการออกแบบการวิจัยประเภทต่างๆ

คอม 723 คอมพิวเตอร์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ 3(3-0-6)

Comp 723 Computer for Research in Social Sciences

ศึกษาหลักการทำงานของคอมพิวเตอร์ ตรรกศาสตร์ที่ใช้ ภาษาที่ใช้และการเขียนโปรแกรมเบื้องต้น ให้มีการฝึกหัดภาคปฏิบัติเขียนโปรแกรมและการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมที่ผู้เรียนเขียนเอง และโปรแกรมที่ทำไว้สำเร็จรูปแล้ว

วิจัย 720 เทคนิคการวิจัยแบบสำรวจ 3(2-0-4)

Res 720 Survey Research Techniques

ศึกษาหลักการและฝึกหัดปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ของการวิจัยแบบสำรวจ เช่น การจัดทำแบบสอบถาม การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสัมภาษณ์ การบรรณาธิการ แบบสอบถาม การคำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ การวิเคราะห์ผลการคำนวณ ตลอดจนการเสนอผลการวิจัยในลักษณะต่างๆ

วิจัย 721 เทคนิคการวิจัยแบบยุทธการ 3(2-0-4)

Res 721 Operation Research Techniques

ศึกษาหลักการและฝึกหัดปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ของการวิจัยแบบยุทธการ เช่น การกำหนดประเด็นปัญหา การตั้งสมมุติฐาน การกำหนดสูตร การทดสอบสูตรด้วยข้อมูล การหาข้อสรุป และการเสนอผลการวิจัยเพื่อนำไปใช้

วิจัย 733 สถิติวิเคราะห์พหุนามประยุกต์ 3(3-0-6)

Res 733 Applied Multivariate Analysis

ประยุกต์การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ และวิธีการกำลังสองน้อยที่สุด ใช้ในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยศึกษา พีชคณิตเมตริกที่ใช้ในสถิติ การแจกแจง พหุนามปรกติ สหสัมพันธ์พหุคูณ การถดถอยพหุคูณ การถดถอยพหุนาม โฮเทลลิง ทิสแควร์ การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุนาม การวิเคราะห์องค์ประกอบหลักสหสัมพันธ์แบบคาโนนิกอล และการวิเคราะห์การจำแนก

วิจัย 735 สถิติอนพารามตริกอนูมาน 3(3-0-6)

Res 735 Non-Parametric Statistical Inference

ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการประมาณค่าและการทดสอบสมมุติฐานของข้อมูล ซึ่งไม่ทราบลักษณะการแจกแจง การทดสอบเครื่องหมาย การทดสอบตำแหน่ง และการทดสอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง กระบวนการในการกำหนดขีดความเชื่อมั่นที่ใช้ในการทดสอบแต่ละแบบ การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม การถดถอยและสหสัมพันธ์ การประมาณและการตรวจสอบ การวิเคราะห์การจำแนก

18.2 รายวิชาในหมวด ข. พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์

วพป 571 การศึกษากับความก้าวหน้าทันสมัย 3(3-0-6)

RAB 571 Education and Modernization

ศึกษาอิทธิพลของการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบที่มีต่อการพัฒนาทางความคิดสติปัญญา ความสามารถในการอาชีพ การยอมรับวัฒนธรรม ตลอดจนการพัฒนาทัศนคติ บุคลิกภาพแรงจูงใจต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความก้าวหน้าทันสมัย ศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่สัมพันธ์กับลักษณะก้าวหน้าทันสมัย ศึกษาการใช้พฤติกรรมศาสตร์เป็นหลัก เพื่อกำหนดนโยบายและวิธีพัฒนาบุคคล เพื่อให้เกิดลักษณะและพฤติกรรมก้าวหน้าทันสมัยในคนไทยกลุ่มต่าง ๆ

เศรษฐ 755 เศรษฐศาสตร์สำหรับการพัฒนาประเทศ 3(3-0-6)

Econ 755 Economics for National Development

ศึกษาหลักการทฤษฎีและสัจกัปชั้นสูงในวิชาเศรษฐศาสตร์ โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาต่างๆ เพื่อให้เข้าใจหลักการ ทฤษฎีและสัจกัปเหล่านั้นอย่างแจ่มแจ้ง พร้อมทั้งจะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ปัญหาและโครงการต่างๆ ในการพัฒนาประเทศได้

รัฐ 756 รัฐศาสตร์สำหรับการพัฒนาประเทศ 3(3-0-6)

Pol 756 Political Sciences for National Development

ศึกษาหลักการ ทฤษฎีและสัจพจน์ขั้นสูงในวิชารัฐศาสตร์ โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่สิ่งที่เกี่ยวกับการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ เพื่อให้เข้าใจหลักการ ทฤษฎีและสัจพจน์เหล่านั้นอย่างแจ่มแจ้ง พร้อมทั้งจะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ปัญหาและโครงการต่างๆ ในการพัฒนาประเทศได้

ปรัช 762 ศาสนาและปรัชญากับการพัฒนาประเทศ 2(2-0-4)

Phil 762 Religion and Philosophy for National Development

ศึกษาเปรียบเทียบศาสนาที่สำคัญๆ ของโลกและปรัชญาสังคมที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ของสังคม และของประเทศ วิเคราะห์ปัญหาสังคมอันสืบเนื่องมาจากความบกพร่องทางศีลธรรม และความรับผิดชอบของบุคคล เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

สังคม 753 สังคมวิทยาสำหรับการพัฒนาประเทศ 3(3-0-6)

Soc 753 Sociology for National Development

ศึกษาหลักการ ทฤษฎีและสัจพจน์ขั้นสูงในวิชาสังคมศึกษา โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ เพื่อให้เข้าใจหลักการ ทฤษฎีและสัจพจน์เหล่านั้นอย่างแจ่มแจ้ง พร้อมทั้งจะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ปัญหาและโครงการต่างๆ ในการพัฒนาประเทศได้

สังคม 754 สัมมนาสังคมศาสตร์ 3(3-0-6)

Soc 754 Seminar on Social Sciences

ศึกษาหลักการ ทฤษฎีและสัจพจน์ขั้นสูงในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ได้แก่ วิชาสังคมวิทยา มานุษยวิทยา เศรษฐศาสตร์และรัฐศาสตร์ ในด้านที่เกี่ยวข้องกับสังคม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจหลักการ ทฤษฎีและสัจพจน์ที่สำคัญเหล่านี้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ได้

18.3 รายวิชาในหมวด ค. เทคโนโลยีการศึกษา

เทคโนโลยี 711 แนวโน้มและประเด็นปัญหาเทคโนโลยีการศึกษา 3(3-0-6)

Ed T 712 Trends and Issues in Educational Technology

วิเคราะห์วิพากษ์ด้านการพัฒนาทางเทคโนโลยีการศึกษาในปัจจุบัน ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ แนวโน้มที่จะเป็นไปในอนาคต ทั้งด้านการเก็บรักษา การกระจายข้อมูลข่าวสาร การใช้สื่อ การบริหาร และการผลิตด้านเทคโนโลยีการศึกษาในสถานศึกษาต่างๆ และ ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารและการศึกษา

เทคโนโลยี 712 การออกแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ 3(3-0-6)

Ed T 712 Learning Environments Design

หลักการในการออกแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ รูปแบบต่างๆ ของการตัดสินใจในกระบวนการออกแบบ เสนอโครงการการออกแบบ สร้างและประเมินผลสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ซึ่งมีตัวแปรต่างๆ กัน

เทคโนโลยี 713 การออกแบบและการพัฒนาการสอน 3(3-0-6)

Ed T 713 Instructional Design and Development

ความจำเป็น และแนวทางของการออกแบบและพัฒนาการสอน เน้นกระบวนการออกแบบการสอนโดยอาศัยพื้นฐานจากทฤษฎีสมัยใหม่ พื้นฐานทางจิตวิทยา ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี องค์ประกอบทางกายภาพ แบบของการเรียนและการนำเสนอ ฯลฯ ในสาขาวิชาต่างๆ

เทคโนโลยี 721 การเผยแพร่และการยอมรับนวัตกรรมการศึกษา 3(3-0-6)

Ed T 721 Diffusion and Adoption of Educational Innovation

สำรวจและวิเคราะห์รูปแบบ วิธีการของการเผยแพร่และการยอมรับนวัตกรรมการศึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจ การดำเนินการวางแผนในการเผยแพร่และการทำให้เกิดการยอมรับนวัตกรรมการศึกษา ในวงการศึกษา สาธิต วิธีการใช้รูปแบบต่างๆ ในสภาพแวดล้อมทางการศึกษาต่างๆ กัน เพื่อให้เกิดผลดีที่สุด

เทคโนโลยี 722 คอมพิวเตอร์ช่วยสอน 3(3-0-6)

Ed T 722 Computer Assisted Instruction

วิวัฒนาการของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลงานวิจัยและรูปแบบของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ภาษาและระบบการทำงาน ประเด็นปัญหาในการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เกณฑ์และปฏิบัติการประเมินโปรแกรม และการนำโปรแกรมสำเร็จรูปมาใช้สำหรับการสอน

เทคโนโลยี 731 การวิเคราะห์งานสอน 3(2-3-4)

Ed T 731 Instructional Task Analysis

ทฤษฎีและปฏิบัติการในการวิเคราะห์งานสอน คำโครงการสอน การจำแนกแจกแจงรายละเอียดต่างๆ ของงานตามลำดับขั้น และความต่อเนื่องของงาน วิธีการวิเคราะห์พฤติกรรมของงานสอนและดำเนินการปฏิบัติการในการวิเคราะห์งานสอน

เทคโนโลยี 811 การบริหารแหล่งทรัพยากรทางการเรียนรู้ 3(3-0-6)

Ed T 811 Administration of Learning Resources

วิเคราะห์งานแหล่งทรัพยากรทางการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยศูนย์เทคโนโลยีการศึกษาหรือแหล่งวิทยบริการ ห้องสมุดและงานบริการสื่อ การออกแบบ วางแผน และจัดระเบียบงานให้สัมพันธ์กับงบประมาณ กำลังคน และความต้องการของผู้ใช้ ประเมินประสิทธิภาพในการใช้แหล่งทรัพยากรทางการเรียนรู้

เทคโนโลยี 831 การผลิตสื่อชั้นสูง 3(1-6-2)

Ed T 831 Advanced Media Production

บูรพวิชา : เทคโนโลยี 512 หรืออยู่ในดุลยพินิจของผู้สอน หลักการและปฏิบัติการออกแบบและการสร้างสื่อการสอน ทั้งด้านเสียง กราฟิก ภาพถ่าย วิดีโอ ภาพยนตร์ ฟลิ์มสตริป สไลด์ คอมพิวเตอร์ สิ่งพิมพ์ เน้นหลักการออกแบบสารให้สนองจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

เทคโนโลยี 832 การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการสอน 3(2-3-4)

Ed T 832 Computer Programming for Instruction

วิธีใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ การเลือกภาษาคอมพิวเตอร์ที่สามารถประยุกต์ เขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยในการสอนได้ หลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในรูปแบบต่างๆ ปฏิบัติการเขียนโปรแกรม ออกแบบบทเรียนและสร้างโปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและทดลองใช้

เทคโนโลยี 833 โครงการปฏิบัติการออกแบบและการผลิตสื่อชั้นสูง 3(2-3-4)

Ed T 833 Project on Advanced Media Design and Production

เสนอโครงการการปฏิบัติงานในองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อการออกแบบและผลิตสื่อการศึกษาให้ตรงตามหลักการและทฤษฎีการผลิตและสอดคล้องกับแผนงานของโครงการที่เสนอไว้ มีการสัมมนาผลงานที่ผลิต โดยอยู่ภายใต้การนิเทศและการวางแผนร่วมกันระหว่างคณาจารย์และนักศึกษา

เทคโนโลยี 841 สัมมนางานวิจัยด้านเทคโนโลยีการศึกษา 3(1-6-2)

Ed T 841 Seminar on Research in Educational Technology

วิเคราะห์วิพากษ์งานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศในสาขาเทคโนโลยีการศึกษา โดยใช้ความรู้และทักษะในการวิจัยตลอดจนทฤษฎีต่างๆ ในสาขาเทคโนโลยีการศึกษา และนำเสนอผลงานวิจัยทางเทคโนโลยีการศึกษาทั้งภายในและภายนอกประเทศมาพิจารณาเพื่อทำความเข้าใจข้อดี ข้อบกพร่อง ข้อจำกัดของงานวิจัยเหล่านั้น เพื่อเป็นแบบอย่างสำหรับการทำวิจัยของตนเอง และเพื่อนำผลการวิจัยเหล่านั้นไปใช้ในการปฏิบัติงานในอนาคต

เทคโนโลยี 851 ระเบียบวิธีและปฏิบัติงานวิจัยเทคโนโลยีการศึกษา 3(3-0-6)

Ed T 851 Research Method and Practicum in Educational Technology

บูรพวิชา : วิจัย 717, วิจัย 741

ระเบียบวิธีวิจัยเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบงานวิจัยทางเทคโนโลยีการศึกษา ซึ่งนำไปสู่การวิจัยขั้นทำปริญญานิพนธ์ โดยลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนของการวิจัย เน้นในเรื่องของการออกแบบและการสร้างเครื่องมือที่จะใช้ในการทดลองให้มีการนำเสนอผลงานต่อชั้น เพื่อวิพากษ์วิจารณ์

18.4 รายวิชาในหมวด ง. ปรียญานินพนธ์

เทคโนโลยี 861 ปรียญานินพนธ์

Ed T 861 Doctoral Dissertation in Educational Technology

การวิจัยปัญหาเทคโนโลยีการศึกษาที่สำคัญ เน้นความสามารถในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางวิชาการ เทคโนโลยีการศึกษา การนำทฤษฎีหลักการและประสบการณ์มาใช้ในการแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีการศึกษา พัฒนาเทคโนโลยีการศึกษาใหม่ๆ หรือวิพากษ์วิจารณ์ด้วยแนวคิดใหม่และลึกซึ้ง ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาด้านเทคโนโลยีการศึกษาและการพัฒนาประเทศ

19. ความหมายของรหัสที่ใช้ในหลักสูตรสำหรับวิชาเอก

เลขหลักร้อย แสดงระดับวิชาตามปีที่ควรเรียน

1 – 4 ระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ถึง ปีที่ 4

5 – 6 ระดับปริญญาโท ปีที่ 1 และ 2

7 ระดับปริญญาเอกปีที่ 1

8 ระดับปริญญาเอกปีที่ 2

เลขหลักสิบ แสดงแขนงวิชาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

- 1 หมายถึงวิชาที่เกี่ยวกับทฤษฎีและหลักการ
- 2 หมายถึงวิชาที่เกี่ยวกับการใช้
- 3 หมายถึงวิชาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน
- 4 หมายถึง วิชาที่เกี่ยวกับการสัมมนา
- 5 หมายถึงวิชาที่เกี่ยวกับการวิจัย
- 6 หมายถึงวิชาที่เกี่ยวกับการค้นคว้าด้วยตนเอง

20. การคิดหน่วยกิตวิชาลักษณะต่างๆ ในหลักสูตร

วิชาบรรยาย	1 หน่วยกิต	=	1 ชั่วโมง / สัปดาห์
วิชาวิจัยบรรยาย	1 หน่วยกิต	=	1 ชั่วโมง / สัปดาห์
ฝึกปฏิบัติในชั้น	1 หน่วยกิต	=	3 ชั่วโมง / สัปดาห์
วิชาฝึกงาน	1 หน่วยกิต	=	5 ชั่วโมง / สัปดาห์

21. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

ให้เป็นไปตามเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัยและระเบียบของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ

21.1 สอบผ่านการสอบเบื้องต้น (Preliminary Examination)

21.2 เรียนรายวิชาตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร “ปรียญานเอกเทคโนโลยีการศึกษา” โดยได้คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.0

21.3 สอบผ่านการสอบข้อเขียนพิสดาร (Comprehensive Examination) ขึ้นปรียญานเอกในสาขาวิชานี้

21.4 สอบผ่านภาษาต่างประเทศชั้นสูง

21.5 เสนอปริญญาานิพนธ์ที่แสดงถึงการค้นพบเนื้อหาใหม่ของทางเทคโนโลยีการศึกษาใหม่ๆ หรือ การวิพากษ์วิจารณ์ด้วยแนวคิดใหม่ อันมีผลต่อการพัฒนาการศึกษาและพัฒนาประเทศ

21.6 ผ่านการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์ โดยมีกรรมการภายนอกภาควิชาหรือมหาวิทยาลัยร่วมสมทบด้วย

แผนการเรียนหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

ปีที่ 1

ภาคต้น (15 หน่วยกิต)	ภาคปลาย (12 หน่วยกิต)
<u>หมวด ก.</u> <u>บังคับ</u> 3 หน่วยกิต วิจัย 710 ระเบียบวิจัยขั้นสูง (3 นก.) <u>เลือก</u> 3 หน่วยกิต <u>หมวด ข.</u> <u>บังคับ</u> 3 หน่วยกิต สังคม 746 สัมมนาปัญหาสังคม ฯลฯ (3 นก.) <u>เลือก</u> - <u>หมวด ค.</u> <u>บังคับ</u> 6 หน่วยกิต เทคโน 711 แนวโน้มและประเด็นปัญหาเทคโนโลยีการศึกษา (3 นก.) เทคโน 713 การออกแบบและการพัฒนาการสอน (3 นก.) <u>เลือก</u> -	<u>หมวด ก.</u> <u>บังคับ</u> 3 หน่วยกิต คอมพ์ 723 คอมพิวเตอร์สำหรับการสังคมศาสตร์ (3 นก.) <u>เลือก</u> - <u>หมวด ข.</u> <u>บังคับ</u> 3 หน่วยกิต วพป 571 การศึกษากับความก้าวหน้าทันสมัย (3 นก.) <u>เลือก</u> - <u>หมวด ค.</u> <u>บังคับ</u> 6 หน่วยกิต เทคโน 712 การออกแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เทคโนโลยีการศึกษา (3 นก.) เทคโน 813 การผลิตสื่อขั้นสูง (3 นก.) <u>เลือก</u> -

หมายเหตุ: การสอบภาษาต่างประเทศ สอบได้ตั้งแต่ภาคเรียนแรกเป็นต้นไป การสอบเบื้องต้น (Preliminary Examination) สอบได้ประมาณปลายปีที่ 1 การสอนข้อเขียนพิสดาร (Comprehensive Examination) สอบได้ปลายปีที่ 2

ปีที่ 2

ภาคต้น (12 หน่วยกิต)	ภาคปลาย (6 หน่วยกิต)
หมวด ก.	หมวด ก.
บังคับ -	บังคับ -
เลือก -	เลือก -
หมวด ข.	หมวด ข.
บังคับ -	บังคับ -
เลือก 3 หน่วยกิต	เลือก -
หมวด ค.	หมวด ค.
บังคับ 6 หน่วยกิต	บังคับ -
เทคโนโลยี 811 การบริหารงานแหล่งทรัพยากร การเรียนรู้ (3 นก.)	
เทคโนโลยี 841 สัมมนางานวิจัยด้านเทคโนโลยี การศึกษา (3 นก.)	
เลือก 3 หน่วยกิต	เลือก 6 หน่วยกิต

ความหมายของการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณาคุณค่าของหลักสูตรว่ามีคุณภาพดีหรือไม่ คือเพียงใด มีส่วนใดต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นปัจจุบันสอดคล้องกับสภาพสังคม และเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา (พรสุข หุ่นรินทร์. 2534: 130) ส่วน

สมบัติ คชสิทธิ์ (2536 : 75) ได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ว่า เป็นกระบวนการที่ได้ข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อปรับปรุงหลักสูตร วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน พัฒนาการเรียนการสอนของนักศึกษาแต่ละคน ตลอดจนนำมาปรับปรุงระบบการบริหารของมหาวิทยาลัย และการปฏิบัติงานของบุคลากร

โชติ เพชรชื่น (2536: 570) ได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรว่า หมายถึง การพิจารณาคุณค่า ความเหมาะสมของสิ่งที่ปรากฏอยู่ในเอกสารที่เขียนขึ้นมา การพิจารณาถึงความสอดคล้องกันระหว่างขององค์ประกอบในระบบของการทำงานด้านการศึกษาและการพิจารณาถึงความเหมาะสมของศาสตร์แขนงต่าง ๆ ที่นำมาจัดหรือบรรจุไว้เป็นข้อกำหนดสำหรับการจัดการศึกษา

จากความหมายของการประเมินหลักสูตร พอสรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตร คือ การศึกษาผลของการใช้หลักสูตร และรวบรวมข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง และแนวคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ อาจารย์ นิสิต มหบัณฑิต ผู้บังคับบัญชามหาวิทยาลัย และผู้เชี่ยวชาญ ว่าสิ่งใดเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการใช้หลักสูตร หรือหลักสูตรนั้น ๆ ว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ประสิทธิภาพของหลักสูตร

บรรลुวัตถุประสงค์หรือไม่ นอกจากนี้ การประเมินหลักสูตรยังมีผลต่อการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจสังคม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

เกณฑ์ในการประเมินหลักสูตร

ในการประเมินหลักสูตร รัชชัย ชัยจิระฉายากุล (2529: 226-227) เสนอแนวคิดในการใช้เกณฑ์ควรพิจารณาให้สัมพันธ์กับผลที่ได้ที่พึงปรารถนา กระบวนการของการใช้หลักสูตรและความเหมาะสมของหลักสูตรกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ ผลที่ได้รับเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผลการศึกษา ซึ่งจำแนกได้เป็นผลที่ได้รับในระยะสั้นและระยะยาว ผลที่ได้รับโดยตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจ ตลอดจนจำแนกผลที่ได้รับจากพฤติกรรมที่แสดงออกในสามด้าน คือ พฤติกรรมทางพุทธิลักษณะ จิตลักษณะ และปฏิบัติลักษณะ กระบวนการเป็นอีกเกณฑ์หนึ่งเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากการใช้หรือการเรียนรู้หลักสูตร โดยพิจารณาในรูปของผลการดำเนินงาน อันเป็นกระบวนการที่ได้วางแผนไว้ กิจกรรมในห้องเรียน และปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นจริงหรือไม่ ความเหมาะสมกับมาตรฐาน เป็นการประเมินโดยการตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรกับมาตรฐานที่ได้มาจากลักษณะหลักสูตรที่พึงปรารถนา เช่น หลักสูตรทันสมัยหรือไม่ สนองความต้องการของสังคมปัจจุบันหรือไม่

นีเกลย์ และอีแวนส์ (Neagley and Evans. 1967 : 15-16) ได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินหลักสูตรไว้ 7 ประการ ได้แก่

1. หลักสูตรที่ดีและต้องมีการวางแผนจัดทำและประเมินผลอย่างมีระบบ
2. หลักสูตรที่ดีจะต้องมีการสะท้อนวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาออกมาเด่นชัด
3. หลักสูตรที่ดีจะต้องรักษาคุณภาพของวัตถุประสงค์ด้านต่าง ๆ ไว้โดยตลอด
4. หลักสูตรที่ดีจะต้องส่งเสริมให้ได้ประสบการณ์ที่ต่อเนื่องกัน
5. หลักสูตรที่ดีจะต้องยืดหยุ่นเหมาะสมกับสถานการณ์ และสภาพของผู้เรียน
6. หลักสูตรที่ดีจะต้องให้ประโยชน์จากประสบการณ์การเรียนรู้ และจากทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้มากที่สุด
7. หลักสูตรที่ดีจะต้องให้ผู้เรียนแต่ละคนมีโอกาสดำเนินงานตนเองให้ถึงขีดสุด

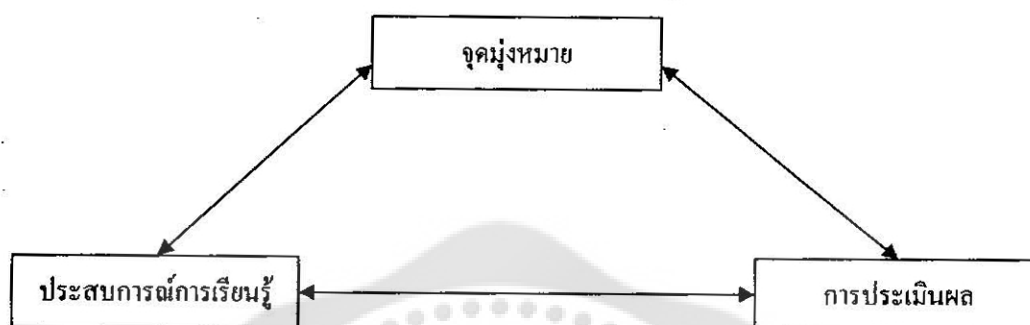
รูปแบบการประเมินหลักสูตร

สำหรับรูปแบบในการประเมินหลักสูตร มีนักการศึกษาเสนอไว้หลายรูปแบบ ซึ่งสามารถสรุปได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. รูปแบบที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก (Goal Attainment Model) การประเมินในลักษณะนี้จะพิจารณาจากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นหลักในการประเมินว่า บรรลุดจุดมุ่งหมายมากน้อยเพียงใด ผู้นำแนวคิดนี้ ได้แก่ ไทย์เลอร์ (Tyler) และแฮมมอนด์ (Hammond) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1. รูปแบบการประเมินหลักสูตรของไทเลอร์ (Tyler) การประเมินหลักสูตรตามแนวคิดของไทเลอร์ (Tyler. 1970: 110-125) เป็นการพิจารณาผู้เรียนว่ามีความก้าวหน้าตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบของการจัดกระบวนการศึกษา 3 ประการ คือ จุดมุ่งหมายของการศึกษา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ ดังภาพประกอบ

2

ภาพประกอบ 2 รูปแบบการประเมินหลักสูตรของไทเลอร์

ขั้นตอนของการประเมิน ประกอบด้วย

- 1) กำหนดจุดมุ่งหมาย
- 2) กำหนดจุดมุ่งหมายเฉพาะหรือจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดภายหลังจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
- 3) กำหนดสถานการณ์ที่แสดงความสำเร็จของจุดมุ่งหมาย
- 4) พัฒนาและเลือกเทคนิคในการจัด
- 5) กำหนดเนื้อหาหรือประสบการณ์ทางการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องและบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้
- 6) รวบรวมข้อมูลที่เป็นผลงานของผู้เรียน
- 7) เปรียบเทียบข้อมูลกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้
- 8) ถ้าไม่บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ จะต้องมีการตัดสินใจปรับปรุงหลักสูตรหรือยกเลิก ถ้าบรรลุก็จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตร

1.2 รูปแบบการประเมินหลักสูตรของแฮมมอนด์ (Hammond) รูปแบบการประเมินหลักสูตรของแฮมมอนด์ (Hammond. 1973: 157-170) มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบว่าการปรับปรุงหลักสูตรมีประสิทธิภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยมีโครงสร้างการประเมิน 3 มิติ คือ มิติด้านการเรียนการสอน มิติด้านสถาบัน และมิติด้านพฤติกรรม

ในการประเมินตามแนวคิดของแฮมมอนด์ จะเริ่มจากการประเมินหลักสูตรที่กำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเบื้องต้นที่จะนำไปสู่การตัดสินใจ แล้วจึงเริ่มกำหนดทิศทางและกระบวนการในการเปลี่ยนแปลง โดยใช้แนวคิดหลักสูตรหรือพัฒนาหลักสูตรขึ้นมาใหม่ รูปแบบการประเมินหลักสูตรของแฮมมอนด์เป็นการประเมินกระบวนการโดยเสนอโครงสร้าง 3 มิติ พร้อมทั้งตัวแปรต่าง ๆ ในแต่ละมิติสำหรับการประเมิน ดังนี้

มิติด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วยตัวแปรต่อไปนี้: การจัดชั้นเรียนและตารางสอน, เนื้อหาวิชา, วิธีการ, สิ่งอำนวยความสะดวก, งบประมาณ

มิติด้านสถาบัน ประกอบด้วยตัวแปรต่อไปนี้: ผู้เรียน, ครู, ผู้บริหาร, ผู้เชี่ยวชาญ, ครอบครัว, ชุมชน

มิติด้านพฤติกรรม ประกอบด้วยตัวแปรต่อไปนี้: ความรู้ความคิด, ทักษะ, เจตคติ

ขั้นตอนในการประเมินหลักสูตรของแฮมมอนด์ มีดังนี้

1) ประเมินหลักสูตรที่กำลังดำเนินการอยู่ ควรทำการประเมินส่วนย่อยของหลักสูตร เช่น เริ่มทำการประเมินรายวิชาใดวิชาหนึ่งของหลักสูตร

2) นิยามลักษณะต่าง ๆ ของตัวแปร โดยอธิบายถึงตัวแปรต่าง ๆ ในมิติด้านการเรียนการสอน มิติด้านสถาบัน ควรบรรยายให้ชัดเจน

3) กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

4) ประเมินพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์ ผลที่ได้จากการประเมินจะเป็นตัวกำหนดพิจารณาหลักสูตรที่กำลังดำเนินการใช้อยู่ เพื่อตัดสินใจ รวมทั้งการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

5) ประเมินประสิทธิภาพหลักสูตรว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยวิเคราะห์ผลภายในองค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อหาข้อสรุปตามที่เกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติ

การประเมินหลักสูตรตามแนวคิดของแฮมมอนด์ ผู้ที่จะทำการประเมิน ได้แก่ ครูและผู้บริหารที่ได้รับการอบรมด้านการประเมินหลักสูตรมาเป็นอย่างดี นอกจากนี้ แฮมมอนดยังได้เสนอให้มีบุคลากรในท้องถิ่นที่ได้รับการอบรมจากนักประเมินที่เชี่ยวชาญมาร่วมในการประเมินด้วย

2. รูปแบบที่ช่วยการตัดสินใจ (Decision Model) ได้แก่

2.1 รูปแบบการประเมินหลักสูตรของโพรวิส (Provus, 1973) รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่ช่วยการตัดสินใจ โพรวิสได้เสนอแนวคิดของการประเมินหลักสูตรเพื่อการตัดสินใจว่า หลักสูตรที่ใช้อยู่ควรได้รับการปรับปรุง หรือดำเนินการต่อ หรือยกเลิกการใช้ โดยมีขั้นตอนการประเมิน 5 ขั้นตอน ดังนี้

2.1.1 นิยามหลักสูตร (Program Definition) เป็นการบรรยายรายละเอียดของหลักสูตร โดยพิจารณาคุณภาพของสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่ได้มาจากขณะดำเนินการใช้ ประกอบด้วย

2.1.1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2.1.1.2 คุณลักษณะของผู้สอน ผู้เรียน สื่อทัศนูปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้หลักสูตร

2.1.1.3 กิจกรรมของผู้สอนและผู้เรียนที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยนำทั้งสามส่วนข้างต้นไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของการใช้หลักสูตรที่กำหนดมาตรฐาน

2.1.2 การดำเนินการเริ่มใช้หลักสูตร (Program Installation) เป็นขั้นตอนในการพิจารณาสภาพที่เป็นจริงของการดำเนินการหลักสูตร เพื่อเปรียบเทียบมาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดไว้ว่ามีความเหมาะสมเพียงใด โดยเฉพาะด้านกิจกรรมของผู้สอนและผู้เรียนว่า มีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นข้อมูลให้คณะกรรมการตัดสินใจการประเมินหลักสูตร ในขั้นนี้จะทำให้ทราบความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหมายไว้ในขั้นที่ 1 กับสิ่งที่เป็นอย่างจริง

2.1.3 การประเมินกระบวนการ (Program Process) เป็นการประเมินที่เกิดขึ้นบางส่วนจากการใช้หลักสูตร การประเมินหลักสูตรในช่วงนี้มุ่งแสวงหาคำตอบว่า หลักสูตรได้บรรลุวัตถุประสงค์ย่อยๆ ที่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมากน้อยเพียงใด ทั้งเพื่อนำไปปรับปรุงการดำเนินการใช้หลักสูตรต่อไป ส่วนมาตรฐานของขั้นนี้คือความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการกับผลผลิตที่เกิดขึ้นตามที่กำหนดไว้

2.1.4 การประเมินผลผลิตของหลักสูตร (Program Product) เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรว่า ผลผลิตของบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่

2.1.5 การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและผลตอบแทน (Cost Benefit Analysis) สำหรับในขั้นนี้เป็นการประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรในด้านค่าใช้จ่ายในการดำเนินการว่าได้ผลตอบแทนคุ้มค่ากับการลงทุนหรือไม่

การประเมินหลักสูตรทุกขั้นตอนของโปรวัส จะต้องนำเปรียบสิ่งที่เป็นอย่างจริงในหลักสูตรกับสิ่งที่กำหนดไว้เป็นมาตรฐานว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ หากไม่สอดคล้องก็จะเป็นข้อมูลนำไปสู่การตัดสินใจปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หรือล้มเลิกการใช้หลักสูตร

2.2 รูปแบบการประเมินหลักสูตรของสตฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1975) สตฟเฟิลบีมเสนอรูปแบบการประเมินสี่ปีซึ่งเป็นการประเมินเพื่อการตัดสินใจ โดยเฉพาะในด้านเกี่ยวกับการวางแผนโครงสร้างการดำเนินการ และการตัดสินใจเพื่อสิ้นสุดโครงการ โดยประเมินองค์ประกอบของหลักสูตร 4 ด้าน คือ

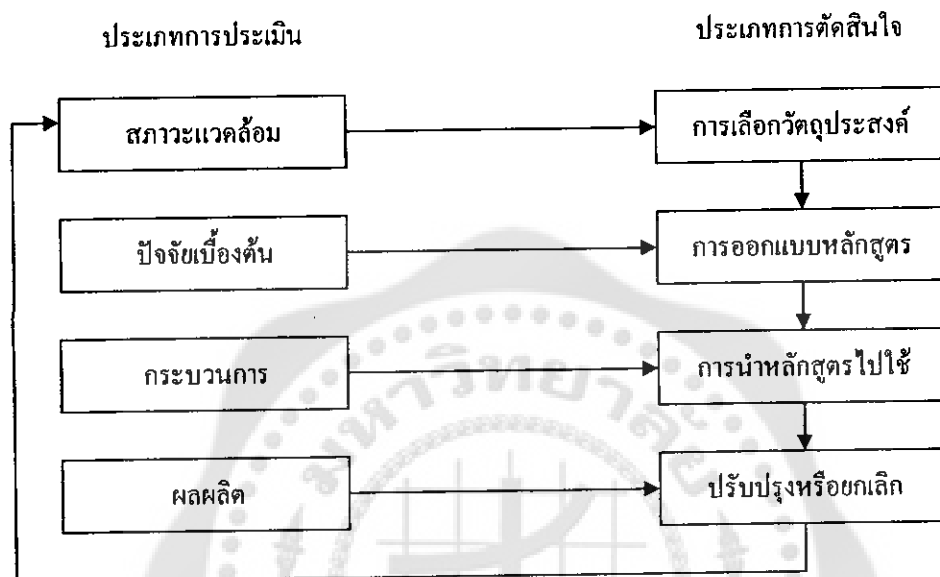
2.2.1 การประเมินสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation) เป็นการประเมินสภาพแวดล้อม สภาพที่พึงปรารถนา และสภาพที่เป็นอย่างจริง บ่งชี้ถึงปัญหาและความต้องการอันนำไปสู่การตัดสินใจ

2.2.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการประเมินสภาพทรัพยากรเพื่อวิเคราะห์ทางเลือกสำหรับการวางแผนและการออกแบบการใช้หลักสูตร

2.2.3 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินกระบวนการต่างๆของการใช้หลักสูตรสำหรับการตัดสินใจว่าจะดำเนินการด้วยวิธีการใดและจะแก้ไขอย่างไร

2.2.4 การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินองค์ประกอบที่เป็นผลผลิตและผลกระทบของการใช้หลักสูตรว่า เกิดผลตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่ และยังเป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุงหลักสูตร หรือยกเลิกการใช้หลักสูตร

ลักษณะและวิธีการของสตัฟเฟิลบีมี 4 ชนิด และมีความสอดคล้องกับการตัดสินใจ 4 ชนิด (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. 2537 : 217) ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 รูปแบบการประเมินหลักสูตรของสตัฟเฟิลบีมี

จากภาพประกอบ แสดงว่าการประเมินสภาพแวดล้อมนำไปสู่การตัดสินใจเลือกวัตถุประสงค์ ซึ่งยังไม่สามารถบ่งชี้ถึงส่วนที่เป็นการประเมินปัจจัยเบื้องต้น การเลือกวัตถุประสงค์เป็นแนวทางในการออกแบบหลักสูตร การประเมินปัจจัยเบื้องต้นจะนำไปสู่การตัดสินใจออกแบบหลักสูตร การประเมินกระบวนการจะนำไปสู่การตัดสินใจการใช้หลักสูตร และการประเมินผลผลิตจะนำไปสู่การตัดสินใจที่จะใช้หลักสูตรต่อไป หรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกการใช้หลักสูตร

3. รูปแบบที่ยึดเกณฑ์เป็นหลัก (Goal Attainment Model) ได้แก่

3.1 รูปแบบการประเมินหลักสูตรของสคริเวน (Scriven. 1967 : 39-40) สคริเวนได้เสนอแนวทางสำหรับการประเมิน 4 ลักษณะ ดังนี้

3.1.1 การประเมินความก้าวหน้า เป็นการประเมินที่อยู่ในระหว่างการดำเนินโครงการ หรือดำเนินหลักสูตร เป็นการประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

3.1.2 การประเมินผลสรุป เป็นการประเมินสรุปผลของหลักสูตร ซึ่งการประเมินลักษณะนี้จะดำเนินการเมื่อสิ้นสุดกระบวนการใช้หลักสูตรแล้ว ทั้งนี้เพื่อเป็นการตัดสินใจคุณค่าของ

หลักสูตร ตลอดจนการหาจุดเด่นหรือจุดพร่องของหลักสูตรที่ดำเนินการไปแล้ว เพื่อการนำไปใช้กับหลักสูตรต่อไป

3.1.3 การประเมินคุณค่าภายใน เป็นการประเมินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ภายในของตัวของมันเอง เช่น การประเมินเนื้อหา จุดมุ่งหมาย กระบวนการให้คะแนน เจตคติของผู้สอน

3.1.4 การประเมินคุณค่าปฏิบัติการ เป็นการประเมินผลที่เกิดจากสิ่งต่าง ๆ สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ใช้ในการดำเนินการหลักสูตร เช่น การประเมินผลที่เกิดจากการสอนของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน หรือผลที่เกิดกับผู้สอน หรือผลที่เกิดกับผู้ปกครอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

นักการศึกษาในต่างประเทศหลายคนที่สนใจการประเมินหลักสูตร ตัวอย่างเช่น ชาร์เฟอร์ (Scharfer. 1961: 3160-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรการฝึกหัดครูของวิทยาลัยพาร์สัน เพื่อปรับปรุงหลักสูตรในวิทยาลัยให้ดีขึ้น โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้สำเร็จการศึกษา ปี ค.ศ. 1951-1959 จำนวน 226 คน และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 96 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ผู้สำเร็จการศึกษาประมาณร้อยละ 84 มีความพอใจในตำแหน่งหน้าที่การงานที่ปฏิบัติอยู่ ส่วนผู้บังคับบัญชาประมาณร้อยละ 93 มีความพอใจในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา การบริหารต่าง ๆ ในวิทยาลัยการเตรียมตัวทางวิชาเอกเพียงพอแล้ว แต่การฝึกหัดใช้อุปกรณ์การสอนยังไม่เพียงพอในเรื่องการฝึกสอนควรให้นักศึกษา อาจารย์นิเทศและอาจารย์พี่เลี้ยง มีความใกล้ชิดกันมากกว่านี้

เทย์เลอร์ (Taylor. 1963: 3803-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง หลักสูตรปริญญาโททางการศึกษา ในวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือของรัฐโอกลาโฮมา โดยสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา 125 คน ครูในโรงเรียนที่ผู้สำเร็จการศึกษาสอนอยู่ จำนวน 75 คน ผลการวิจัยสรุปว่าความรู้ทางวิชาเฉพาะควรมีเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ส่วนในวิชาการศึกษาควรปรับปรุงบางส่วน เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์จริง ควรมีโอกาสเลือกเรียนรายวิชาตามความสนใจของผู้เรียน

แอฟเพล (Appel. 1967: 1321) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาของวิทยาลัยนอร์ทปาร์ค โดยการศึกษาติดตามผล และการศึกษางานวิชาการของบัณฑิตครูมัธยมศึกษา โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ปี และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็น ว่า ควรมีการปรับปรุงหลักสูตร ขยายวิชาให้กว้างขึ้น ปรับปรุงหลักสูตร วิธีสอน และขยายเวลาในการฝึกสอนให้มากขึ้น ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็น ว่า หลักสูตรที่ดีมีประสิทธิภาพสูง ควรมีการปรับปรุงอยู่เสมอ

มอฟฟิต (Mofit. 1967: 1719-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรการฝึกหัดครูระดับประถมศึกษาที่มหาวิทยาลัยเซนต์ริบมิชแกน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ทำการสอนมาแล้ว 4 ปี กลุ่มที่ดำเนินการสอนมาแล้วไม่ต่ำกว่า 2 ปี กลุ่มนักศึกษาฝึกหัดครูปีสุดท้าย และกลุ่มผู้

นิเทศการสอน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่า วิชาการด้านการศึกษามีความสำคัญมาก และเห็นว่าประสิทธิภาพของหลักสูตรนั้นขึ้นอยู่กับการจัดการศึกษาวิชาทั่วไป และวิชาชีพให้เหมาะสม

เนเกล (Negel. 1986: 1140) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรคหุภัณฑ์บัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยแอครอน จากบัณฑิตที่จบการศึกษา โดยส่งแบบสอบถามไปยังคหุภัณฑ์บัณฑิต จำนวน 129 คน ผลการศึกษาพบว่า คหุภัณฑ์บัณฑิตส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากหลักสูตร และได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรมีการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ ตลอดจนมีแผนงานในการติดตามผลคหุภัณฑ์บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว

ชลาเพตสกี (Chlapowski. 1987: 118) ได้ศึกษาติดตามผล ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาอาชีวศึกษา ระหว่างปีการศึกษา 1971-1985 จากมหาวิทยาลัยไวโอมิง เพื่อศึกษาคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจะใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้สำเร็จการศึกษา ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในด้านการฝึกประสบการณ์
2. ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่า ควรมีการปรับปรุงในด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ยังมีจำนวนไม่เพียงพอ
3. หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ยังคงติดต่อกับมหาวิทยาลัยอยู่เสมอ

4. ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองอยู่ในระดับดี

ริเวียร์ (Riviere. 1997 : 1660-A) ได้ศึกษาเรื่อง “การประเมินประสิทธิผลของหลักสูตร 5 ปี ทางเทคโนโลยีวิศวกรรมเครื่องกล ของจูเนียร์ คอลเลจ ในประเทศไต้หวัน” โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินซีปปี้ (CIPP Model) การศึกษานี้ได้ศึกษาขอบเขตเกี่ยวกับด้านหลักสูตร ด้านเอกสารการสอนของหลักสูตร ด้านการสอนเฉพาะบุคคล ด้านการให้บริการต่าง ๆ ทางการศึกษา ด้านประสิทธิผลทางการสอน ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและการทำงานการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากที่ต่าง ๆ ได้แก่ คณะวิชา นักศึกษา บัณฑิต และนายจ้าง ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านบริบท นักศึกษาไม่พึงพอใจกับความยืดหยุ่นของหลักสูตร บัณฑิตไม่พอใจต่อการออกแบบหลักสูตรเกี่ยวกับการปรับตัวของผู้เรียนให้ทันกับสภาพของสังคมอุตสาหกรรม รวมทั้งความซ้ำซ้อนทางด้านรายวิชา ทั้งนักศึกษาและบัณฑิตไม่พอใจกับหน่วยชั่วโมงปฏิบัติ และจำนวนรายวิชาที่กำหนดให้เรียน

2. ด้านปัจจัยนำเข้า นักศึกษา คณะวิชา และบัณฑิต รับรู้การใช้สื่อต่าง ๆ ทางกาฟังและการมองเห็น คณะวิชาและนักศึกษารับรู้การใช้สื่อคอมพิวเตอร์ในการช่วยสอนแต่รับรู้ตำราและหนังสือเรียนน้อย

3. ด้านกระบวนการ คณะวิชา นักศึกษา และบัณฑิตรับรู้เรื่องการให้บริการต่าง ๆ ทาง การศึกษาน้อย คณะวิชาค่อนข้างรับรู้เรื่องสัดส่วนของบัณฑิตและการได้งานอาชีพที่เกี่ยวข้องของ บัณฑิต

4. ด้านผลผลิต นายจ้างมีความพอใจกับการเตรียมตัวทางวิชาการและการทำงาน การปรับตัว การตรงต่อเวลาของบัณฑิต รวมทั้งความสามารถของบัณฑิตในการสื่อสาร บัณฑิตควรปรับปรุงความ ชำนาญในการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ และความสามารถในการให้คำปรึกษา

งานวิจัยในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2522 สมหวัง พิริยานูวัฒน์ และคณะ (2522: 65) ได้ทำการประเมินหลักสูตรครู- ศาสตร์ศึกษบัณฑิตสาขาจิตวิทยาการศึกษา ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้รูปแบบการประเมิน ซิปปี ประเมินองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร คือ วัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระของหลักสูตร คุณภาพของนิสิต ภาระงานของอาจารย์ผู้สอน การบริหารหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน และ ผลผลิตของหลักสูตร โดยการใช้เครื่องมือ คือ แบบจำลองพฤติกรรมการสอน แบบสัมภาษณ์ และ ประเมินคุณภาพของนิสิต และการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนิสิตได้ผลการประเมินดังนี้ ในด้าน วัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระของหลักสูตร พบว่า ได้มีการระบุวัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรไว้ อย่างชัดเจน วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตรสอดคล้องกันดี เนื้อหาสาระของ หลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ แต่การจัดรายวิชาของจิตวิทยาการศึกษามีจำนวนน้อยและกระจาย มากเกินไป ในด้านคุณภาพของนิสิต พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ความสามารถในสาขาวิชา เฉพาะจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรีและโทใน ระดับปานกลาง แต่ความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ และความถนัดเชิงวิชาการ อยู่ในระดับไม่ เป็นที่พอใจ นอกจากนี้ พบว่า นิสิตรุ่นหลัง ๆ มีศักยภาพเชิงวิชาการต่ำกว่ารุ่นแรก ๆ ในด้านภาระงาน ของอาจารย์ผู้สอน พบว่า อาจารย์ได้ปฏิบัติงานสอนมากกว่าเกณฑ์ในระดับอุดมศึกษา อาจารย์บางท่าน ยังต้องทำหน้าที่ควบคุมวิทยานิพนธ์ ออกนิตยสารประกอบการนิตยสารปริญาตรีด้วย อาจารย์ทำการศึกษา ค้นคว้าวิจัยในสาขาน้อยมาก ในด้านการบริหารหลักสูตร พบว่า ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เพราะขาดสถานที่ เจ้าหน้าที่ วิธีการสอบคัดเลือกยังไม่เหมาะสม ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา还没有 มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร นิสิตได้รับการเทียบโอนหน่วยกิตมากเกินไป การสอบภาษาอังกฤษขาด จุดมุ่งหมายที่แน่นอน วิธีการยังไม่เข้ามาตรฐานสากล ระเบียบการสอบรวบยอดคุุณบัณฑิตทำให้นิสิต แยกการเรียนการสอนออกจากกัน ในด้านกระบวนการเรียนการสอน พบว่า ทั้งอาจารย์และนิสิตยังไม่ ทราบถึงปรัชญาของการศึกษาอย่างชัดเจน ขาดแคลนวัสดุที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนยังไม่เป็นผู้ใฝ่วิจัย การสอนแบบกลุ่มเล็กที่มีการอภิปรายอย่างกว้างขวางเป็นพฤติกรรม การเรียนการสอนที่ดีต่ออาจารย์ มีกระบวนการสอนที่มีประสิทธิภาพต่ำ ในด้านผลผลิตของหลักสูตร พบว่า หลักสูตรผลิตคุุณบัณฑิตได้ต่ำกว่าแผนถึงร้อยละ 85 นิสิตต้องใช้เวลาศึกษาถึง 4 ปี 2 เดือน ซึ่ง

ใช้เวลามากกว่าที่ควรเป็น คุชฌีบัณฑิตรุ่นแรกเป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาเอกค่อนข้างสูง

ในปี พ.ศ. 2527 สร้อยทอง ศิริมงคล (2528 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “การติดตามผลมหบัณฑิต ปีการศึกษา 2517-2527 สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” โดยกลุ่มตัวอย่างคือ มหบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2517-2527 จำนวน 195 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า มหบัณฑิตร้อยละ 85.36 เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานการสอนและปฏิบัติงานอยู่ในภาคกลางและกรุงเทพมหานคร และในด้านความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน มหบัณฑิตได้เข้ารับการอบรมทางวิชาการในประเทศมากที่สุด ร้อยละ 67.68 และได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ปริญญาโทและปริญญาตรี หลังจากสำเร็จการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 8.54

ต่อมา ในปี พ.ศ. 2539 นราภรณ์ จันทรบุตร (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา) สาขาพลศึกษา” โดยใช้รูปแบบการประเมินซิปปี กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตปริญญาโทที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน มหบัณฑิตและผู้บังคับบัญชา รวม 203 คน พบว่า ด้านบริบท วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่ในด้านการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยยังอยู่ในระดับปานกลาง ด้านปัจจัยเบื้องต้น โครงสร้างของหลักสูตรและเนื้อหาวิชามีความเหมาะสมมาก วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาเอกสารต่าง ๆ และศูนย์บริการการศึกษามีความเหมาะสมปานกลาง ด้านกระบวนการ กระบวนการเรียนการสอนและการประเมินมีความเหมาะสม ด้านผลผลิต คุณภาพของมหบัณฑิตโดยส่วนรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด

ในปีเดียวกัน บุญชม ศรีสะอาด และคณะ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การประเมินหลักสูตรการศึกษามหบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” ดำเนินการวิจัยโดยสอบถามความคิดเห็นขออาจารย์ 183 คน นิสิตปีสุดท้าย 306 คน บัณฑิต 537 คน และผู้บังคับบัญชามหบัณฑิต 57 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้มีความชัดเจนเข้าใจง่าย มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน มีความครอบคลุมครบถ้วน และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในระดับมาก
2. จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดของหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตของกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป วิชาชีพครู วิชาเอก และวิชาเลือกเสรี มีความเหมาะสมในระดับมาก หน่วยกิตของรายวิชาที่มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง และในระดับมาก หลักสูตรมีเนื้อหาที่เน้นทั้งทางทฤษฎี และการปฏิบัติอย่างสมดุลดี
3. เนื้อหาในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป วิชาชีพครู วิชาเอก วิชาโท และวิชาเลือกให้ประโยชน์และเหมาะสมกับผู้เรียนในระดับมาก

4. กลุ่มวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปที่ให้ประโยชน์ต่อนิสิตในระดับมาก ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษาไทย กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ที่ให้ประโยชน์ต่อนิสิตระดับปานกลาง คือ กลุ่มวิชาพลศึกษา

5. วิชาชีพครูบังคับเฉพาะหลักสูตร 4 ปี ที่ให้ประโยชน์ต่อนิสิตในระดับมาก ได้แก่ ประสบการณ์ทางวิชาชีพครู ทั้ง 3 รายวิชา วิธีสอนทั่วไป จิตวิทยาเบื้องต้นและการบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น ที่ให้ประโยชน์ในระดับปานกลาง คือ วิชาการศึกษา

6. วิชาชีพครูบังคับ รวมทั้ง 5 รายวิชา คือ การแนะแนวเบื้องต้น สื่อการสอน การวัดผลการศึกษา โครงการสุขภาพโรงเรียน และการฝึกสอน และ/หรือการฝึกงานให้ประโยชน์ต่อนิสิตในระดับมาก

7. รายวิชาที่สมควรบรรจุไว้ในหลักสูตรเพิ่มเติม ได้แก่ วิชาคอมพิวเตอร์ การพัฒนาบุคลิกภาพ

8. อาจารย์ได้รับความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ หรือบริการต่าง ๆ ต่อไปนี้ ในระดับปานกลาง คือ อุปกรณ์การผลิตแผ่นใส เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องบันทึกเสียง การพิมพ์ดีด การอัดสำเนา การถ่ายเอกสาร การใช้ห้องเรียน ที่ได้รับความสะดวกในระดับมาก คือ การใช้บริการห้องสมุด

9. สำนักหอสมุดกลางหรือสำนักวิทยบริการ มีหนังสือ เอกสาร และสื่ออื่น ๆ สำหรับศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอ และให้บริการส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าของนิสิตอย่างมีคุณภาพในระดับมาก ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ต่อไปนี้ อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีเครื่องมือ อุปกรณ์และวัสดุที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ อย่างเหมาะสม ห้องเรียนมีสภาพและบรรยากาศเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน บรรยากาศในมหาวิทยาลัยส่งเสริมการเรียนรู้ มีบริการถ่ายเอกสารและที่โทรศัพท์อย่างสะดวกและพอเพียง มีบริการเกี่ยวกับจดหมายพัสดุสะดวกและรวดเร็ว

10. สภาพการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล ในระดับปานกลาง ได้แก่ การใช้วิธีสอนหลายวิธีอย่างเหมาะสม การดำเนินการสอนตามเนื้อหาได้ครบถ้วน การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การให้ความเป็นกันเอง ให้กำลังใจ ใช้จิตวิทยาในการสอน การใช้สื่อการสอน มีการวัดผลและประเมินผลหลายครั้ง และประเมินผลอย่างยุติธรรม

11. อาจารย์ยังไม่พึงพอใจในคุณภาพบัณฑิต โดยเห็นว่ามีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้บังคับบัญชาบัณฑิตมีความพึงพอใจในคุณภาพของบัณฑิต โดยเห็นว่า มีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะต่าง ๆ ทั้งในระดับดีและดีมาก

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร ผู้วิจัยเห็นความจำเป็นที่หลักสูตรทุกหลักสูตรที่ได้ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้ควรได้รับการประเมิน เพื่อให้ได้ทราบว่าหลักสูตรนั้น ๆ ใช้ได้อย่างเหมาะสมเพียงใด มีอะไรที่เป็นข้อบกพร่องที่สมควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การประเมินหลักสูตรการศึกษาคุญณ์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากร

ประชากรของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรการศึกษาคุญณ์บัณฑิต, ผู้สำเร็จการศึกษาระดับคุญณ์บัณฑิต, ผู้บังคับบัญชาของคุญณ์บัณฑิต และนิสิตปัจจุบันที่เรียนรายวิชา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรการศึกษาคุญณ์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2549 รวม 10 คน

2. คุญณ์บัณฑิตที่สำเร็จตามหลักสูตรการศึกษาคุญณ์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวนทั้งสิ้น 32 คน ประกอบด้วย

1.1 รุ่นที่ 1 จำนวน	5	คน
1.2 รุ่นที่ 2 จำนวน	5	คน
1.3 รุ่นที่ 3 จำนวน	8	คน
1.4 รุ่นที่ 4 จำนวน	8	คน
1.5 รุ่นที่ 5 จำนวน	6	คน

3. ผู้บังคับบัญชาของคุญณ์บัณฑิตที่สำเร็จตามหลักสูตรการศึกษาคุญณ์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 32 คน

4. นิสิตปัจจุบันที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรการศึกษาคุญณ์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 7 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน โดยดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การวิเคราะห์หลักสูตรและการประเมินหลักสูตร

เครื่องมือในการทำวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม

1. แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก ได้แก่ ความมุ่งหมายของหลักสูตร จำนวนหน่วยกิต เนื้อหาในหมวดวิชาต่าง ๆ ลักษณะรายวิชาที่ต้องการเพิ่มเติมในหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวก ทรัพยากรสนับสนุน คุณภาพบัณฑิต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม และปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการหลักสูตร

2. แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 2 ชุด

ชุดที่ 1 เป็นแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ตามกรอบกลุ่มประเด็นการประเมิน ดังนี้

1. ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต
2. ความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา

ชุดที่ 2 เป็นแบบประเมินการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ตามกรอบกลุ่มประเด็นการประเมิน ดังนี้

1. ด้านความสามารถทางวิชาการ
2. ด้านความสามารถที่ส่งผลต่อการทำงาน
3. ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

การกำหนดความหมายของคะแนนของตัวเลือกในแบบสอบถามแต่ละข้อ ผู้วิจัยกำหนดดังต่อไปนี้

- คะแนน 4 หมายถึง เหมาะสมมาก หรือ ดีมาก
 คะแนน 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง หรือ ดี
 คะแนน 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย หรือ พอใช้
 คะแนน 1 หมายถึง ไม่เหมาะสม หรือ ต้องปรับปรุง

เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น ผู้วิจัยได้กำหนด ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.00 หมายถึง เหมาะสมมากหรือ ดีมาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลางหรือ ดี
- คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยหรือ พอใช้
- คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ไม่เหมาะสมหรือ ต้องปรับปรุง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. นัดหมายเวลาและสถานที่ผู้ให้สัมภาษณ์
2. พบผู้ให้สัมภาษณ์และดำเนินการสัมภาษณ์ พร้อมบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์

กลุ่มที่ 2 นิสิตคุณวุฒิบัณฑิตปัจจุบัน คุณวุฒิบัณฑิต และผู้บังคับบัญชาของคุณวุฒิบัณฑิต

1. สัมภาษณ์ที่ทำงานและลักษณะงานของผู้สำเร็จการศึกษา
2. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวม

ข้อมูล

3. นำแบบสอบถามไปทำการแจกให้กับคุณวุฒิบัณฑิตที่สำเร็จตามหลักสูตรการศึกษา ผู้บังคับบัญชาของคุณวุฒิบัณฑิตที่สำเร็จตามหลักสูตรการศึกษา และนิสิตปัจจุบันที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ ดำเนินการวิเคราะห์และเรียบเรียงข้อมูลเชิงบรรยาย
2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละ

ฉบับ แล้วนำแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของแต่ละข้อคำถาม สำหรับแบบสอบถามส่วนที่เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากการประเมินหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งการนำเสนอเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ด้านจุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา
3. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคในการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ด้านจุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และนิสิตคุณวุฒิบัณฑิต

ความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร มีรายละเอียดดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนด มีความชัดเจน และเหมาะสมและสอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

ผู้ให้ข้อมูลมีความเห็นว่าการกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตร มีความชัดเจนและเหมาะสมสอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน

2. จำนวนหน่วยกิตที่ทั้งหมดของหลักสูตรของแต่ละหมวดวิชา

ผู้ให้ข้อมูลมีความเห็นว่าจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดของหลักสูตรในแต่ละหมวดวิชามีความเหมาะสมสำหรับโครงสร้างหลักสูตรนี้

3. เนื้อหาของหมวดวิชาต่าง ๆ จำแนกเป็น 4 หมวดวิชา ดังนี้

3.1 หมวด ก เทคนิคการวิจัย เนื้อหาของรายวิชาควรปรับให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

3.2 หมวด ข พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ ควรปรับรายละเอียดวิชาให้มีความทันสมัยมากขึ้น

3.3 หมวด ค เทคโนโลยีการศึกษา

3.3.1 ควรปรับรายละเอียดวิชาให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

3.3.2 ควรคัดรายวิชา 832 ควรปรับเป็นการออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ มัลติมีเดีย เนื่องจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันมีโปรแกรมให้เลือกใช้เป็นจำนวนมาก จึงควรเน้น ทางด้านการออกแบบและพัฒนามากกว่า

3.4 หมวดฯ ปรินซิเพิล มีความเหมาะสมสำหรับโครงสร้างหลักสูตรนี้ แต่ควรปรับเพิ่มขึ้น แล้วปรับเป็นแผนการเรียนใหม่

4. ลักษณะรายวิชาที่ควรบรรจุเพิ่มเติมไว้ในหลักสูตร

ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นดังต่อไปนี้

4.1 ควรเพิ่มรายวิชาเลือกด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับสภาพสังคมใน ปัจจุบัน

4.2 ควรปรับรายละเอียดวิชาเดิมให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันมากขึ้น

4.3 ควรเพิ่มรายวิชาทางด้านการบริหารจัดการการเรียนการสอนผ่านเครือข่าย

4.4 ควรเพิ่มรายวิชาในหมวดเทคนิคการวิจัยที่เหมาะสมกับสาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา อาจเพิ่มรายวิชาเทคนิคการวิจัยและพัฒนา

4.5 ควรเพิ่มรายวิชาในหมวดพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ ความรู้หรือการจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management)

5. สิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้วัสดุและอุปกรณ์ รวมทั้งบริการต่าง ๆ

ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นว่าควรมีงบประมาณสนับสนุนในการจัดการศึกษาให้มากขึ้น

6. ทรัพยากรสนับสนุนต่าง ๆ ได้แก่ สำนักหอสมุดกลาง หนังสือ ตำรา สื่ออื่น ๆ เครื่องมือ อุปกรณ์และวัสดุที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน ห้องเรียนและบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน

ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นดังนี้

6.1 ควรมีเอกสารใหม่ ๆ ให้เพียงพอกับนิสิตในระดับปริญญาเอก

6.2 ควรจัดมุมหนังสือ วารสาร ตำราทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ สำหรับนิสิตเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีรายการเว็บไซต์และฐานข้อมูลสนับสนุน

6.3 ควรปรับปรุงระบบแสงในห้องเรียนให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

7. คุณภาพบัณฑิต ในด้านความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะต่าง ๆ

ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นว่าบัณฑิตมีความรู้ ความสามารถ ในระดับสูง และเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความอ่อนน้อมและกตัญญู

8. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นดังนี้

8.1 ควรจัดผู้สอนที่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์หรือบุคลากรที่เกษียณอายุ ราชการแล้วมาเป็นอาจารย์พิเศษ

8.2 ควรเพิ่มแผนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนได้มากขึ้น เช่น แผนการเรียนรู้ที่เน้นการวิจัย แผนการเรียนรู้ที่ทำวิจัยอย่างเดี่ยว และแผนการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนเป็นปริญญานิพนธ์

ความคิดเห็นของนิสิตคุุณยิบัณฑิต แสดงดังตาราง 1 และตาราง 2

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร

การศึกษาคุณยิบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา ของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามรายด้าน

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต			
1. เพื่อให้สามารถเป็นนักวิชาการและเป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาในการประยุกต์ ออกแบบ ผลิต พัฒนาและเผยแพร่วิธีการและเครื่องมือทางการศึกษาใหม่ๆ	3.00	0	มาก
2. เพื่อให้สามารถวิจัยและนำผลทางเทคโนโลยีการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาการศึกษาของประเทศ	3.00	0	มาก
3. เพื่อให้สามารถในการกำหนดนโยบาย วางแผนและบริหารงานด้านเทคโนโลยีการศึกษาของประเทศในระดับต่างๆ	2.89	0.32	มาก
4. เพื่อพัฒนาวิทยาการด้านเทคโนโลยีการศึกษา ให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง	2.89	0.32	มาก
เฉลี่ยรวม	2.95		มาก
ความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา			
หมวด ก – เทคนิคการวิจัยและสถิติ (ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต)			
วิชาบังคับ (6 หน่วยกิต)			
- วิจัย 710 ระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง 3(3-0-6)	2.95	0.23	มาก
- คอม 723 คอมพิวเตอร์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ 3(3-0-6)	2.42	0.82	ปานกลาง
วิชาเลือก			
- สถิติ 711 สถิติอนุมานขั้นสูง 3(3-0-6)	2.68	0.48	มาก
- วิจัย 720 เทคนิคการวิจัยแบบสำรวจ 2(2-0-4)	2.11	0.74	ปานกลาง
- วิจัย 721 เทคนิคการวิจัยแบบยุทธศาสตร์ 2(2-0-4)	2.11	0.66	ปานกลาง
- วิจัย 733 สถิติวิเคราะห์พหุนามประยุกต์ 3(3-0-6)	2.16	0.37	ปานกลาง
- วิจัย 735 สถิติพารามตริกอนุมาน 3(3-0-6)	2.21	0.42	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	2.38		ปานกลาง
หมวด ข – พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต)			
วิชาบังคับ (6 หน่วยกิต)			
- วฟป 571 การศึกษากับความก้าวหน้าทันสมัย 3(3-0-6)	2.79	0.54	มาก
- สังคม 746 สัมมนาปัญหาสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและการศึกษาไทย 3(3-0-6)	2.84	0.37	มาก
วิชาเลือก (ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)			
- เศรษฐ 755 เศรษฐศาสตร์สำหรับการพัฒนาประเทศ 3(3-0-6)	2.16	0.60	ปานกลาง
- ปรัช 762 ศาสนาและปรัชญากับการพัฒนาประเทศ 2(2-0-4)	2.00	0.58	ปานกลาง
- รัฐ 756 รัฐศาสตร์สำหรับการพัฒนาประเทศ 3(3-0-6)	2.16	0.50	มาก

ตาราง 1 (ต่อ)

รายการ		$\bar{X}$	SD	ความหมาย
- สังคม 753 สังคมวิทยาสำหรับการพัฒนาประเทศ	3(3-0-6)	2.58	0.51	มาก
- สังคม 754 สัมมนาสังคมศาสตร์	3(3-0-6)	2.21	0.63	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม		2.39		ปานกลาง
หมวด ก – เทคโนโลยีการศึกษา (ไม่น้อยกว่า 27 หน่วยกิต)				
วิชาบังคับ (18 หน่วยกิต)				
- เทคโนโลยี 711 แนวโน้มและประเด็นปัญหาเทคโนโลยีการศึกษา	3(3-0-6)	3.00	0	มาก
- เทคโนโลยี 712 การออกแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	3(3-0-6)	2.84	0.37	มาก
- เทคโนโลยี 713 การออกแบบและพัฒนการสอน	3(3-0-6)	2.95	0.23	มาก
- เทคโนโลยี 811 การบริหารแหล่งทรัพยากรทางการเรียนรู้	3(3-0-6)	2.89	0.32	มาก
- เทคโนโลยี 831 การผลิตสื่อขั้นสูง	3(1-6-2)	2.84	0.37	มาก
- เทคโนโลยี 841 สัมมนางานวิจัยด้านเทคโนโลยีการศึกษา	3(1-6-2)	2.95	0.23	มาก
วิชาเลือก (ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต)				
- เทคโนโลยี 721 การเผยแพร่และการยอมรับนวัตกรรมการศึกษา	3(3-0-6)	2.53	0.51	มาก
- เทคโนโลยี 722 คอมพิวเตอร์ช่วยการสอน	3(3-0-6)	2.74	0.45	มาก
- เทคโนโลยี 731 การวิเคราะห์งานสอน	3(2-3-4)	2.37	0.49	ปานกลาง
- เทคโนโลยี 832 การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการสอน	3(2-3-4)	2.42	0.51	ปานกลาง
- เทคโนโลยี 833 โครงการปฏิบัติการออกแบบและการผลิตสื่อขั้นสูง	3(2-3-4)	2.89	0.32	มาก
- เทคโนโลยี 851 ระเบียบวิธีและปฏิบัติงานวิจัยเทคโนโลยีการศึกษา	3(3-0-6)	2.89	0.32	มาก
เฉลี่ยรวม		2.77		มาก
หมวด ง – ปริญาณินพนธ์ 15 หน่วยกิต		2.21	0.63	ปานกลาง

จากตาราง 1 พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษา ด้านความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 อยู่ในระดับมาก

ด้านความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา แบ่งเป็น 3 หมวด ดังนี้

หมวด ก เทคนิคการวิจัยและสถิติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 อยู่ในระดับปานกลาง

หมวด ข พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 อยู่ในระดับปานกลาง

หมวด ค เทคโนโลยีการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 อยู่ในระดับมาก

หมวด ง ปริญาณินพนธ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21 อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร
การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาเทคโนโลยีการศึกษาของนิสิตปัจจุบัน จำแนกตามรายด้าน

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย	
ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต				
1. เพื่อให้สามารถเป็นนักวิชาการและเป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาในการประยุกต์ ออกแบบ ผลิต พัฒนาและเผยแพร่วิธีการและเครื่องมือทางการศึกษาใหม่ๆ	3.00	0	มาก	
2. เพื่อให้สามารถวิจัยและนำผลทางเทคโนโลยีการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาการศึกษาของประเทศ	3.00	0	มาก	
3. เพื่อให้สามารถในการกำหนดนโยบาย วางแผนและบริหารงานด้านเทคโนโลยีการศึกษาของประเทศในระดับต่างๆ	3.00	0	มาก	
4. เพื่อพัฒนาวิทยาการด้านเทคโนโลยีการศึกษา ให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง	2.67	0.52	มาก	
เฉลี่ยรวม	2.92		มาก	
ความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา				
หมวด ก – เทคนิคการวิจัยและสถิติ (ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต)				
วิชาบังคับ (6 หน่วยกิต)				
- วิจัย 710 ระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง	3(3-0-6)	3.00	0	มาก
- คอม 723 คอมพิวเตอร์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์	3(3-0-6)	2.67	0.52	มาก
วิชาเลือก				
- สถิติ 711 สถิติอนุมานขั้นสูง	3(3-0-6)	2.33	0.52	ปานกลาง
- วิจัย 720 เทคนิคการวิจัยแบบสำรวจ	2(2-0-4)	2.17	0.41	ปานกลาง
- วิจัย 721 เทคนิคการวิจัยแบบยุทธศาสตร์	2(2-0-4)	2.00	0	ปานกลาง
- วิจัย 733 สถิติวิเคราะห์พหุนามประยุกต์	3(3-0-6)	1.83	0.41	น้อย
- วิจัย 735 สถิติพหุการเมตริกอนุมาน	3(3-0-6)	2.00	0	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	2.29		ปานกลาง	
หมวด ข – พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต)				
วิชาบังคับ (6 หน่วยกิต)				
- วพป 571 การศึกษากับความก้าวหน้าทันสมัย	3(3-0-6)	2.83	0.41	มาก
- สังคม 746 สัมมนาปัญหาสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและการศึกษาไทย	3(3-0-6)	2.83	0.41	มาก
วิชาเลือก (ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)				
- เศรษฐ 755 เศรษฐศาสตร์สำหรับการพัฒนาประเทศ	3(3-0-6)	2.50	0.55	ปานกลาง
- ปรัช 762 ศาสนาและปรัชญากับการพัฒนาประเทศ	2(2-0-4)	1.83	0.41	ปานกลาง
- รัฐ 756 รัฐศาสตร์สำหรับการพัฒนาประเทศ	3(3-0-6)	2.00	0.63	ปานกลาง
- สังคม 753 สังคมวิทยาสำหรับการพัฒนาประเทศ	3(3-0-6)	2.17	0.41	ปานกลาง
- สังคม 754 สัมมนาสังคมศาสตร์	3(3-0-6)	2.33	0.52	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	2.36		ปานกลาง	

ตาราง 2 (ต่อ)

รายการ		$\bar{X}$	SD	ความหมาย
หมวด ค – เทคโนโลยีการศึกษา (ไม่น้อยกว่า 27 หน่วยกิต)				
วิชาบังคับ (18 หน่วยกิต)				
- เทคโนโลยี 711 แนวโน้มและประเด็นปัญหาเทคโนโลยีการศึกษา	3(3-0-6)	2.83	0.41	มาก
- เทคโนโลยี 712 การออกแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	3(3-0-6)	2.67	0.52	มาก
- เทคโนโลยี 713 การออกแบบและพัฒนาการสอน	3(3-0-6)	3.00	0	มาก
- เทคโนโลยี 811 การบริหารแหล่งทรัพยากรทางการเรียนรู้	3(3-0-6)	3.00	0	มาก
- เทคโนโลยี 831 การผลิตสื่อชั้นสูง	3(1-6-2)	3.00	0	มาก
- เทคโนโลยี 841 สัมมนางานวิจัยด้านเทคโนโลยีการศึกษา	3(1-6-2)	3.00	0	มาก
วิชาเลือก (ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต)				
- เทคโนโลยี 721 การเผยแพร่และการยอมรับนวัตกรรมการศึกษา	3(3-0-6)	3.00	0	มาก
- เทคโนโลยี 722 คอมพิวเตอร์ช่วยการสอน	3(3-0-6)	2.67	0.52	มาก
- เทคโนโลยี 731 การวิเคราะห์งานสอน	3(2-3-4)	2.00	0	ปานกลาง
- เทคโนโลยี 832 การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการสอน	3(2-3-4)	2.17	0.41	ปานกลาง
- เทคโนโลยี 833 โครงการปฏิบัติการออกแบบและการผลิตสื่อชั้นสูง	3(2-3-4)	2.33	0.52	ปานกลาง
- เทคโนโลยี 851 นวัตกรรมวิธีและปฏิบัติงานวิจัยเทคโนโลยีการศึกษา	3(3-0-6)	3.00	0	มาก
เฉลี่ยรวม		2.69		มาก
หมวด ง – ปริญญาโท 15 หน่วยกิต		2.33	0.52	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาของนิสิตปัจจุบัน ด้านความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 อยู่ในระดับมาก

ด้านความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา แบ่งเป็น 3 หมวด ดังนี้

หมวด ก เทคนิคการวิจัยและสถิติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.29 อยู่ในระดับปานกลาง

หมวด ข พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 อยู่ในระดับปานกลาง

หมวด ค เทคโนโลยีการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 อยู่ในระดับมาก

หมวด ง ปริญญาโท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 อยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา ของผู้บังคับบัญชา/นายจ้าง ของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามรายด้าน

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
ด้านความสามารถทางวิชาการ			
1. มีความสามารถในการผลิต พัฒนาและเผยแพร่สื่อเทคโนโลยีการศึกษา	2.27	0.47	ปานกลาง
2. มีความสามารถในการทำวิจัยและนำผลการวิจัยทางเทคโนโลยีการศึกษา มาใช้ประโยชน์ต่อหน่วยงาน	2.55	0.52	มาก
3. มีความสามารถในการให้คำปรึกษางานทางเทคโนโลยีการศึกษา	2.73	0.47	มาก
4. มีความสามารถในการกำหนดนโยบาย วางแผนและบริหารงานด้านเทคโนโลยีการศึกษาที่ได้รับมอบหมาย	2.27	0.47	ปานกลาง
5. มีความสามารถในการค้นคว้าหาข้อมูล/ก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทันสมัย	2.55	0.52	มาก
เฉลี่ยรวม	2.47		ปานกลาง
ด้านความสามารถที่ส่งผลต่อการทำงาน			
6. มีทักษะในการสื่อสาร ทั้งในการพูด เขียนและแสดงออกต่อผู้ร่วมงาน	2.55	0.52	มาก
7. มีทักษะในการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษาทันสมัย	2.36	0.50	ปานกลาง
8. มีความรู้รอบด้านในการพัฒนางาน	2.55	0.52	มาก
9. มีความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ปัญหา	2.45	0.52	ปานกลาง
10. มีความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น	2.64	0.50	มาก
11. มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม	2.18	0.60	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	2.45		ปานกลาง
ด้านคุณธรรมและจริยธรรม			
12. มีความซื่อสัตย์	2.73	0.47	มาก
13. มีวินัยในการทำงาน รับผิดชอบ และตรงต่อเวลา	2.45	0.52	ปานกลาง
14. มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.73	0.47	มาก
15. มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ	2.64	0.50	มาก
16. อื่นๆ (ถ้ามี).....			
เฉลี่ยรวม	2.64		มาก

จากตาราง 3 พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ของผู้บังคับบัญชา / นายจ้าง ของผู้สำเร็จการศึกษา ในด้านความสามารถทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 อยู่ในระดับปานกลาง ด้านความสามารถที่ส่งผลต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45 อยู่ในระดับปานกลาง และด้านคุณธรรมและจริยธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมผู้วิจัยนำเสนอเป็น ประเด็น ดังนี้

1. ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายหลักสูตรคุณภูิบัณฑิต
 - 1.1 เน้นการวิจัยที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในการพัฒนาการศึกษาแต่ละสาขา
 - 1.2 ควรเน้นในเรื่องการศึกษาค้นคว้าและการทำวิจัยอย่างเข้มข้นและใช้ได้จริง
 - 1.3 ควรเน้นให้การเรียนเป็นระดับสากลมากขึ้น มีการทัศนศึกษาและเรียนรู้ในต่างประเทศมากขึ้น
2. ความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา
 - 2.1 ควรเพิ่มวิชาเลือกด้านสถิติวิจัยเป็น 6 หน่วยกิต และ เพิ่มวิชาเลือกทางเทคโนโลยีศึกษาด้านการบริหารจัดการ เทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบเครือข่าย
 - 2.2 ควรเพิ่มเนื้อหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ICT, การเรียนการสอนผ่านทางอินเทอร์เน็ต, โปรแกรมสำเร็จรูปที่สร้างเว็บไซต์ (Website) เป็นต้น
 - 2.3 ควรเพิ่มวิชาด้านการวิจัยอีก 1 วิชา
 - 2.4 ควรจัดให้เรียนรายวิชา ประมาณ 18-36 นก. และวิทยานิพนธ์ 36 นก. เป็นหน่วยกิตรวมอยู่ระหว่าง 54-72 นก. (54 นก. สำหรับ Ed.D. และ 72 นก. สำหรับ Ph.D.)
 - 2.5 ควรเพิ่มวิชาด้านการบริหารจัดการ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น และรายวิชาด้าน เป็นต้น
 - 2.6 ลดรายวิชาบางรายวิชาและเน้นการวิจัยมากขึ้น
 - 2.7 ควรเพิ่มแผน 1(1) ในอนาคต
 - 2.8 ควรมีการศึกษารายวิชาใหม่ๆ เช่น New media for Education3(2-3-4) การบริหารสื่อสมัยใหม่3(2-3-4) การออกแบบและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ 3(2-3-4) ระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมการเรียนรู้ 3(3-0-6) การกำหนดวิสัยทัศน์และนโยบายด้านเทคโนโลยีการศึกษา 3(3-0-6)
3. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ
 - 3.1 นิสิตสามารถเลือกรายวิชาตามความเหมาะสมกับงานวิจัยของนิสิตที่ได้วางแผนที่จะทำล่วงหน้าเมื่อเรียนแล้วสามารถนำมาใช้งานได้จริง
 - 3.2 เนื่องจากทุกวิชามีความสำคัญตามสภาพการใช้งานของผู้เรียน จึงเห็นว่า นิสิตน่าจะลงได้ทุกวิชาและอาจลงเรียนร่วมกับวิชาเอกอื่นๆ ได้
 - 3.3 ควรเชิญวิทยากรและผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในเรื่องอื่นๆ มาเป็นวิทยากรหรือผู้สอนโดยตรง
 - 3.4 จัดให้มีการศึกษาร่วมกับสถาบันในระดับประเทศและต่างประเทศ

สรุปข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในด้านความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายหลักสูตร พบว่า ควรเน้นการวิจัยที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในการพัฒนาการศึกษาแต่ละสาขาอย่างเข้มข้น และเน้นการเสริมสร้างประสบการณ์ และงานที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติ

ด้านความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา พบว่า ควรให้ความสำคัญกับรายวิชาด้านสถิติและวิจัย ส่วนรายวิชาด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาควรเพิ่มรายวิชาด้านการบริหาร และสื่อการศึกษาสมัยใหม่ และควรปรับหน่วยกิตการเรียนให้น้อยลง และเพิ่มหน่วยกิตการวิจัยให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ พบว่า ควรเน้นให้มีการวางแผนงานวิจัยล่วงหน้า การเรียนในรายวิชาสามารถเลือกเรียนร่วมกับสาขาอื่นได้ และควรเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญมาสอนโดยตรงและจัดการเรียนร่วมกับสถาบันอื่นทั้งในและต่างประเทศ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคในการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาคุุณภิวัฒน์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารหลักสูตร สรุปได้ดังนี้

1. อาจารย์ผู้สอนมีภาระงานมาก
2. ในอนาคตอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาเอกอาจไม่เพียงพอ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อประเมินหลักสูตร การศึกษาคุญภูมิจิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนสรุป ได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อประเมินหลักสูตร การศึกษาคุญภูมิจิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาคุญภูมิจิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ด้านจุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาคุญภูมิจิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคในการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาคุญภูมิจิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

การประเมินหลักสูตรการศึกษาคุญภูมิจิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะทำให้ได้ข้อเสนอแนะที่เป็นผลจากการประเมิน เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาคุญภูมิจิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

ประชากรของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับคุญภูมิจิต ผู้บังคับบัญชาของคุญภูมิจิต และนิสิตปัจจุบันที่กำลังศึกษาในหลักสูตร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรการศึกษาคุญภูมิจิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2549 รวม 10 คน

2. คุษฎีบัณฑิตที่สำเร็จตามหลักสูตรการศึกษาคุษฎีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวนทั้งสิ้น 32 คน ประกอบด้วย

- 1.1 รุ่นที่ 1 จำนวน 5 คน
- 1.2 รุ่นที่ 2 จำนวน 5 คน
- 1.3 รุ่นที่ 3 จำนวน 8 คน
- 1.4 รุ่นที่ 4 จำนวน 8 คน
- 1.5 รุ่นที่ 5 จำนวน 6 คน

3. ผู้บังคับบัญชาของคุษฎีบัณฑิตที่สำเร็จตามหลักสูตรการศึกษาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 32 คน

4. นิสิตปัจจุบันที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรการศึกษาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการทำวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม

1. แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก ได้แก่ ความมุ่งหมายของหลักสูตร จำนวนหน่วยกิต เนื้อหาในหมวดวิชาต่าง ๆ ลักษณะรายวิชาที่ต้องการเพิ่มเติมในหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวก ทรัพยากรสนับสนุน คุณภาพบัณฑิต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม และปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการหลักสูตร

2. แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 2 ชุด

ชุดที่ 1 เป็นแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรหลักสูตรการศึกษาคุษฎีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ตามกรอบกลุ่มประเด็นการประเมิน ดังนี้

- 1. ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายหลักสูตรการศึกษาคุษฎีบัณฑิต
- 2. ความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา

ชุดที่ 2 เป็นแบบประเมินการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรการศึกษาคุษฎีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ตามกรอบกลุ่มประเด็นการประเมิน ดังนี้

- 1. ด้านความสามารถทางวิชาการ
- 2. ด้านความสามารถที่ส่งผลต่อการทำงาน

3. ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิปันจติ สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. นัดหมายเวลาและสถานที่ผู้ให้สัมภาษณ์
2. พบผู้ให้สัมภาษณ์และดำเนินการสัมภาษณ์ พร้อมบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์

กลุ่มที่ 2 นิสิตคุณวุฒิปันจติปัจจุบัน คุณวุฒิปันจติ และผู้บังคับบัญชาของคุณวุฒิปันจติ

1. สัมภาษณ์สถานที่ทำงานและลักษณะงานของผู้สำเร็จการศึกษา
2. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวม

ข้อมูล

3. นำแบบสอบถามไปทำการแจกให้กับคุณวุฒิปันจติที่สำเร็จตามหลักสูตรการศึกษา ผู้บังคับบัญชาของคุณวุฒิปันจติที่สำเร็จตามหลักสูตรการศึกษา และนิสิตปัจจุบันที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิปันจติ สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ ดำเนินการวิเคราะห์และเรียบเรียงข้อมูลเชิงบรรยาย
2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ

แล้วนำแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของแต่ละข้อคำถาม สำหรับแบบสอบถามส่วนที่เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. ความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิปันจติ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ด้านจุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา

1.1 ความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษาจากการสอบถามความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร สรุปได้ดังนี้ การกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตร มีความชัดเจนและเหมาะสมสอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดของหลักสูตรในแต่ละหมวดวิชามีความเหมาะสมสำหรับโครงสร้างหลักสูตรนี้ เนื้อหาของหมวดวิชาต่าง ๆ จำแนกเป็น 4 หมวดวิชา มีความเหมาะสมแต่ควรปรับให้มีรายละเอียดวิชาให้ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันมากยิ่งขึ้น และควรเพิ่มลักษณะรายวิชาเทคนิคการวิจัยออกแบบและพัฒนา ด้านการบริหารจัดการเครือข่าย และการบริหารจัดการความรู้(Knowledge Management) ควรมีงบประมาณสนับสนุนในการจัดการศึกษาให้มากขึ้น ทรัพยากรสนับสนุนต่าง ๆ ได้แก่ สำนักหอสมุดกลาง หนังสือ ตำรา สื่ออื่นๆ เครื่องมือ อุปกรณ์และวัสดุที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน ห้องเรียนและบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนควรมีเอกสารใหม่ๆ ให้เพียงพอกับนิสิตในระดับปริญญาเอก ควรจัดมุมหนังสือวารสาร ตำราทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ สำหรับนิสิตเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีรายการเว็บไซต์และฐานข้อมูลสนับสนุน และควรปรับปรุงระบบแสงในห้องเรียนให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ในเรื่องของคุณภาพบัณฑิต ในด้านความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะต่าง ๆ ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นว่าบัณฑิตมีความรู้ ความสามารถ ในระดับสูง และเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม มีความอ่อนน้อมและกตัญญู นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าควรจัดผู้สอนที่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์หรือบุคลากรที่เกียจฉားราชการแล้วมาเป็นอาจารย์พิเศษ และควรเพิ่มแผนการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนได้มากขึ้น เช่น แผนการเรียนที่เน้นการวิจัย แผนการเรียนที่ทำวิจัยอย่างเดียว และแผนการเรียนสำหรับผู้ที่เป็นปริญญาโทสอง

1.2. ความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษาจากการสอบถามความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษา ด้านความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และด้านความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา แบ่งเป็น 3 หมวด ดังนี้

หมวด ก เทคนิคการวิจัยและสถิติ หมวด ข พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ และหมวด ง ปริญญาโท มี ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหมวด ค เทคโนโลยีการศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

1.3. ความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษาจากการสอบถามความคิดเห็นของนิสิตปัจจุบัน ในด้านความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก และด้านความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา แบ่งเป็น 3 หมวด ดังนี้

หมวด ก เทคนิคการวิจัยและสถิติ หมวด ข: พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ หมวด ง: ปริญญาโท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหมวด ค: เทคโนโลยีการศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

1.4 นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในด้านความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายหลักสูตร พบว่า ควรเน้นการวิจัยที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในการพัฒนาการศึกษาแต่ละสาขาอย่างเข้มข้น และเน้นการเสริมสร้างประสบการณ์และงานที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติ

ด้านความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา พบว่า ควรให้ความสำคัญกับรายวิชาด้านสถิติและวิจัย ส่วนรายวิชาด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาควรเพิ่มรายวิชาด้านการบริหาร และสื่อการศึกษาสมัยใหม่ และควรปรับหน่วยกิตการเรียนให้น้อยลง และเพิ่มหน่วยกิตการวิจัยให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ พบว่า ควรเน้นให้มีการวางแผนงานวิจัยล่วงหน้า การเรียนในรายวิชาสามารถเลือกเรียนร่วมกับสาขาอื่นได้ และควรเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญมาสอนโดยตรงและจัดการเรียนร่วมกับสถาบันอื่นทั้งในและต่างประเทศ

2. ความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา / นายจ้าง ของผู้สำเร็จการศึกษา ในด้านความสามารถทางวิชาการ และ ด้านความสามารถที่ส่งผลต่อการทำงาน มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านคุณธรรมและจริยธรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการหลักสูตร ได้แก่ ผู้สอนมีภาระงานมากและในอนาคตอาจมีผู้สอนไม่เพียงพอ

อภิปรายผล

1. จากการรวบรวมข้อมูลจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา พบว่า ควรเพิ่มลักษณะรายวิชาเทคนิคการวิจัยออกแบบและพัฒนา ด้านการบริหารจัดการเครือข่าย และการบริหารจัดการความรู้(Knowledge Management) ควรมีงบประมาณสนับสนุนในการจัดการศึกษาให้มากขึ้น ควรเพิ่มทรัพยากรสนับสนุนต่าง ๆ ให้มากขึ้น นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าควรจัดผู้สอนที่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์หรือบุคลากรที่เกษียณอายุราชการแล้วมาเป็นอาจารย์พิเศษ และควรเพิ่มแผนการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนได้มากขึ้น เช่น แผนการเรียนที่เน้นการวิจัย แผนการเรียนที่ทำวิจัยอย่างเดี่ยว และแผนการเรียนสำหรับผู้เรียนเป็นปริญญาที่สอง ซึ่งข้อมูลดังกล่าว ทำให้ทราบว่าควรปรับหลักสูตรให้มีความหลากหลายและสร้างทางเลือกให้กับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น และปัญหาเร่งด่วนที่ควรให้ความสำคัญคือปัญหาในเรื่องอาจารย์ผู้สอน

2. จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาและนิสิตปัจจุบัน มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา ด้านความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับด้านความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาทั้งผู้สำเร็จการศึกษาและนิสิตปัจจุบัน มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า หมวด ก: เทคนิคการวิจัยและสถิติ หมวด ข: พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ

หมวด ง: ปริญญาโท มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหมวด ค: เทคโนโลยีการศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

จากผลการวิจัยการประเมินหลักสูตรคหบดีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา พบว่าในหมวด ค เทคโนโลยีการศึกษามีความเหมาะสมในระดับมาก แต่มีข้อเสนอแนะให้ปรับให้มีรายวิชาด้านการบริหาร และสื่อสมัยใหม่ให้มากขึ้น ดังนั้น จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่าทิศทางการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป ควรพัฒนาให้มีความทันสมัยมากขึ้นให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงด้านสื่อและเทคโนโลยียุคใหม่

ส่วนใน หมวด ก: เทคนิคการวิจัยและสถิติ หมวด ข: พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ หมวด ง: ปริญญาโท มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง จากผลการวิจัยนิสิตที่จบการศึกษาและ นิสิตปัจจุบันมีความคิดเห็นว่าการเพิ่มรายวิชาด้านวิจัยและสถิติให้มากขึ้น ส่วนในหมวดของพฤติกรรม ศาสตร์และสังคมศาสตร์ ควรปรับให้มีรายวิชาที่ทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทของระบบการศึกษาใน สังคมไทย นอกจากนี้ในส่วนของหมวด ง ปริญญาโท มีข้อเสนอแนะให้ปรับในมีทางเลือกสำหรับผู้ ที่ต้องการเน้นด้านการวิจัยมากกว่าการเรียนในชั้นเรียน

2. ความคิดเห็นของของผู้บังคับบัญชา / นายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรคหบดีบัณฑิต พบว่า ในด้านความสามารถทางวิชาการ มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่า ผู้สำเร็จ การศึกษามีความสามารถทางวิชาการพื้นฐานที่เหมาะสมต่อการทำงาน แต่ควรเพิ่มรายวิชาที่มีเนื้อหาที่ ทันสมัยสอดคล้องกับการทำงานในปัจจุบันให้มากขึ้น

ส่วนด้านคุณธรรมและจริยธรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แสดงว่า นิสิตที่สำเร็จ การศึกษามีคุณลักษณะด้านคุณธรรมและจริยธรรมที่หน่วยงานยอมรับซึ่งเป็นจุดแข็งของหลักสูตรที่สร้าง เสริมให้บัณฑิตเป็นบุคคลคุณภาพยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในด้านความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายหลักสูตร คือ ควรเน้น การวิจัยที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในการพัฒนาการศึกษาแต่ละสาขาอย่างเข้มข้น และเน้นการเสริมสร้าง ประสิทธิภาพและงานที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะหนึ่งที่จะช่วยเสริมสร้างให้ บัณฑิตมีความรู้ความสามารถและประสิทธิภาพในด้านวิชาการที่เข้มข้นในระดับนานาชาติ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจัดให้มีการวิพากษ์หลักสูตร หรือจัดสัมมนาหลักสูตรคหบดีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี การศึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ศิษย์เก่า และนิสิตปัจจุบัน
2. ควรดำเนินการประเมินและปรับปรุงหลักสูตรทุก 3-5 ปี

บรรณานุกรม

- ชมพันธ์ ภูษธร ณ อุทธา. (2530). เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- โชติ เพชรชื่น. (2536). “การประเมินหลักสูตร,” ใน สารานุกรมศึกษาศาสตร์. หน้า 570-573. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ธำรง บัวศรี. (2532). ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ : อรุณสา ลาดพร้าว.
- นรากรณ์ ชันชนบุตร. (2539). การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ปริญญาโท ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2543). วิธีการสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2528). พัฒนาหลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัญญา สาร. (2528). การติดตามผลมหาบัณฑิต ปีการศึกษา 2517-2527 สาขาวิชานิติศาสตร์ และพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). พัฒนาหลักสูตรและการสอน-มิติใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ธเนศวรการพิมพ์.
- _____. (2535). การพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจร. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- วิชัย แหวนเพชร. (2530). เทคนิคและวิธีการสอนอุตสาหกรรมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะวิชาอุตสาหกรรมศึกษา วิทยาลัยครูพระนคร.
- สร้อยทอง สิริมงคล. (2528). การติดตามผลมหาบัณฑิต ปีการศึกษา 2517-2527 สาขาวิชานิติศาสตร์ การศึกษาและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัจด์ อุทรานันท์. (2527). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : วงเดือนการพิมพ์.
- _____. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ คชสิทธิ์. (2536). “การประเมินหลักสูตร : ธรรมชาติของการประเมิน,” ใน ประมวลบทความหลักสูตร: สาระร่วมสมัย. หน้า 67-77. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2522). การประเมินหลักสูตรครุศาสตร์ด้วยวิธีบัณฑิตสาขาจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2537). รวมบทความการประเมินโครงการ พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุมิตร ภูมานุกร. (2523). **หลักสูตรและการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- เสริมศรี ไชยสร. (2526). **ระบบหลักสูตร-การสอน**. เชียงใหม่ : พระสังฆการพิมพ์.
- อดุลย์ วิริยเวชกุล. (ม.ป.ป.). **เอกสารประกอบการเสวนา เรื่อง “แนวทางในการพัฒนาและจัดการ
บัณฑิตศึกษา”**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรังสิต.

- Appel, Robert L. (1967). “An Evaluation of the Secondary Teacher Education Program at North
Park College Based Upon a Follow-up Study and the Academic Record of the Secondary Teacher
Graduates,” **Dissertation Abstract International**. 28 : 1321 ; July.
- Chlapowski, Anthony Joseph. (1987). **A Fifteen-year- Follow-up Study of Master’s Degree
Graduates from the Department of Vocational Education at the University of Wyoming**.
Doctor’s Dissertation. University of Wyoming.
- Good, Carter V. (1973). **Dictionary of Education**. New York : McGraw-Hill Book, Company.
- Moffit, Thomson Carson. (1967). “An Evaluation of the Elementary Education Program at Central
Michigan University by Recent Graduates of That Program,” **Dissertation Abstract
International**. 28 : 1719-A ; October.
- Nagel, Joseph Robert. (1986). “An Evaluation of the Doctoral Program in Education Administration at
the University of Akron as Perceived by Its Graduates by Its Graduates, 1969-1984,”
Dissertation Abstract International. 47-1140 ; October.
- Neagley, Ross L. and N. Dean Evans. (1967). **Handbook for Effective Curriculum Development**.
Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall.
- Riviere, Donna Neil. (1997). “A Curricular Analysis of the Servicing of Students Who Are Hearing
Impaired in Dade County,” **Dissertation Abstract International**. 58(5) : 1660-A ; November.
- Scharlfer, Reed M. (1961). “An Evaluation of Teacher Program at Parson College,” **Dissertation
Abstract International**. 23(12) : 3160-A ; May.
- Scriven, Michael. (1967). “The Methodology of Evaluation,” in **Perspectives of Curriculum
Evaluation**. P 39-40. Chicago : Rand McNally & Company.
- Taylor, Fred, J. (1963). “An Appraisal of Selected Aspects of the Master of Teaching Degree Program at
a Teacher Education Institution,” **Dissertation Abstract International**. 23 : 3803-A ; May-
April.
- Taylor, Ralph, W. (1970). **Basic Principles of Curriculum and Instruction**. Chicago : University of
Chicago Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

รายชื่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ สิกขาบัณฑิต
3. รองศาสตราจารย์ ดร.อรพัญญ์ ประสิทธิ์รัตน์
4. รองศาสตราจารย์ ดร.ธำรงค์ อุคมไพจิตรกุล
5. รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรร วงศ์อยู่น้อย
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริบุภา พูลสุวรรณ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิสาร
8. อาจารย์ ดร.สุวพร เข้มเฮง
9. อาจารย์ ดร.กุศล อิศกุลย์
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิชัย อ่อนมิ่ง

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์

แบบบันทึกการสัมภาษณ์

โครงการการประเมินหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา
ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้สัมภาษณ์

วันที่สัมภาษณ์

ประเด็นหลักที่สัมภาษณ์ : ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรปริญญาการศึกษา
คุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนด (มีความชัดเจน
เข้าใจง่าย มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน มีความครอบคลุมครบถ้วน และสามารถนำไป
ปฏิบัติได้จริง)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดของหลักสูตร จำนวนหน่วยกิ
ตของแต่ละหมวดวิชา (หมวด ก. เทคนิคการวิจัยและสถิติ หมวด ข พุทธธรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์
หมวด ค เทคโนโลยีการศึกษา และหมวด ง ปริญญาโท)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับเนื้อหาในหมวดวิชาต่าง ๆ (หมวด ก เทคนิคการวิจัยและสถิติ หมวด ข พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ หมวด ค เทคโนโลยีการศึกษา และหมวด ง ประิณญาณิพนธ์)

หมวด ก เทคนิคการวิจัย

หมวด ข พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์

หมวด ค เทคโนโลยีการศึกษา

หมวด ง ประิณญาณิพนธ์

4. ท่านมีความคิดเห็นว่าสมควรบรรจุรายวิชาลักษณะใดเพิ่มเติมไว้ในหลักสูตร

.....

5. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้วัสดุและอุปกรณ์ รวมทั้งบริการต่าง ๆ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

6. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับทรัพยากรสนับสนุนต่าง ๆ (สำนักหอสมุดกลางหรือสำนักวิทยบริการ มีหนังสือ เอกสาร และสื่ออื่น ๆ เครื่องมือ อุปกรณ์และวัสดุที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน ห้องเรียนมีสภาพและบรรยากาศเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

7. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต ในด้านความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะต่าง ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

8. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

9. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการหลักสูตรฉบับนี้

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบประเมินการปฏิบัติงานผู้สำเร็จการศึกษา

ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบประเมินนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ประกอบการที่เป็นผู้เกี่ยวข้องโดยตรงกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา ซึ่งทำงานอยู่ในหน่วยงานของท่านมาแล้วระยะเวลาหนึ่ง ในการนี้ทางภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาคุณสมบัติของบัณฑิตที่ท่านอยู่ด้วยกับท่าน ว่าท่านมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบัณฑิตในระดับใด ข้อคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อภาควิชาฯ ในการปรับปรุงหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน ในอันที่จะเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของบัณฑิตให้ออกมาทำประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติโดยรวมต่อไป ภาควิชาขอขอบคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์ข้อมูลที่ตรงตามสภาพความเป็นจริง มา ณ โอกาสนี้

ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- บุคคลที่ท่านประเมินการปฏิบัติงาน ชื่อ.....ตำแหน่งที่รับผิดชอบ.....ชื่อหน่วยงาน.....สังกัด.....ที่อยู่.....โทรศัพท์/โทรสาร/e-mail:.....
- ได้ปฏิบัติงานในหน่วยงานมาแล้ว เป็นระยะเวลา.....ปี.....เดือน.....วัน

ประเด็น	ดีมาก	ดี	พอใช้	ต้องปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ
ด้านความสามารถทางวิชาการ					
1. มีความสามารถในการผลิต พัฒนาและเผยแพร่สื่อเทคโนโลยีการศึกษา					
2. มีความสามารถในการทำวิจัยและนำผลการวิจัยทางเทคโนโลยีการศึกษา มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงาน					
3. มีความสามารถในการให้คำปรึกษางานทางเทคโนโลยีการศึกษา					
4. มีความสามารถในการกำหนดนโยบาย วางแผนและบริหารงานด้านเทคโนโลยีการศึกษาที่ได้รับมอบหมาย					
5. มีความสามารถในการค้นคว้าหาข้อมูล/ก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทันสมัย					
ด้านความสามารถที่ส่งผลต่อการทำงาน					
6. มีทักษะในการสื่อสาร ทั้งในการพูด เขียนและแสดงออกต่อผู้ร่วมงาน					
7. มีทักษะในการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษาทันสมัย					
8. มีความใฝ่รู้รอบด้านในการพัฒนางาน					
9. มีความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ปัญหา					
10. มีความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น					
11. มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม					
ด้านคุณธรรมและจริยธรรม					
12. มีความซื่อสัตย์					
13. มีวินัยในการทำงาน รับผิดชอบ และตรงต่อเวลา					
14. มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง					
15. มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ					
16. อื่น ๆ (ถ้ามี).....					

ลงชื่อผู้ประเมิน

ตำแหน่ง

วันที่ประเมิน

แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรปริญญาเอก สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบประเมินนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสอบถามความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ซึ่งท่านได้เรียนมาแล้วหรือกำลังเรียนอยู่ในขณะนี้ ว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมเพียงใด ข้อคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงหลักสูตรให้ตรงต่อความต้องการของผู้เรียนในอันที่จะเพิ่มพูนความรู้

- ชื่อผู้ให้ข้อมูล.....ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา.....สถานที่ทำงาน.....
สังกัด.....ที่อยู่.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....e-mail.....
- ได้ปฏิบัติงานในหน่วยงานปัจจุบันนี้มาป็นระยะเวลา.....ปี.....เดือน.....วัน ในตำแหน่ง.....
งานที่ทำก่อนหน้านี้นี้ คืองาน.....ในตำแหน่ง.....หน่วยงาน.....

ระดับความเหมาะสม		มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ
ประเด็น						
ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายหลักสูตรการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์						
1. เพื่อให้สามารถเป็นนักวิชาการและเป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาในการประยุกต์ออกแบบ สผลิต พัฒนา และเผยแพร่วิธีการและเครื่องมือทางการศึกษาใหม่ๆ						
2. เพื่อให้สามารถวิจัยและนำผลการวิจัยทางเทคโนโลยีการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาการศึกษาของประเทศ						
3. เพื่อให้มีความสามารถในการกำหนดนโยบายวางแผนและบริหารงานด้านเทคโนโลยีการศึกษาของประเทศในระดับต่าง ๆ						
4. เพื่อพัฒนาวิทยาการด้านเทคโนโลยีการศึกษา ให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง						
ความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา						
หมวด ก-เทคนิคการวิจัยและสถิติ (ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต)						
วิชาบังคับ (6 หน่วยกิต)						
- วิจัย 710 ระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง	3(3-0-6)					
- คอม 723 คอมพิวเตอร์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์	3(3-0-6)					
วิชาเลือก (ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)						
- สถิติ 711 สถิติอนุมานขั้นสูง	3(3-0-6)					
- วิจัย 720 เทคนิคการวิจัยแบบสำรวจ	2(2-0-4)					
- วิจัย 721 เทคนิคการวิจัยแบบยุทธการ	2(2-0-4)					
- วิจัย 733 สถิติวิเคราะห์พหุนามประยุกต์	3(3-0-6)					
- วิจัย 735 สถิติพหุนามตรีโกณมิติ	3(3-0-6)					
หมวด ข - พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต)						
วิชาบังคับ (6 หน่วยกิต)						
- วพป 571 การศึกษากับความก้าวหน้าทันสมัย	3(3-0-6)					
- สังคม 746 สัมมนาปัญหาสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและการศึกษาไทย	2(2-0-4)					
วิชาเลือก (ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)						
- เศรษฐ 755 เศรษฐศาสตร์สำหรับการพัฒนาประเทศ	3(3-0-6)					
- ปรัช 762 ศาสนาและปรัชญากับการพัฒนาประเทศ	3(3-0-6)					
- รัฐ 756 รัฐศาสตร์สำหรับการพัฒนาประเทศ	3(3-0-6)					
- สังคม 753 สังคมวิทยาสำหรับการพัฒนาประเทศ	3(3-0-6)					
- สังคม 754 สัมมนาสังคมศาสตร์	3(3-0-6)					

ระดับความเหมาะสม		มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ
ประเด็น						
หมวด ค – เทคโนโลยีการศึกษา (ไม่น้อยกว่า 27 หน่วยกิต)						
วิชาบังคับ (18 หน่วยกิต)						
- เทคโนโลยี 711 แนวโน้มและประเด็นปัญหาเทคโนโลยีการศึกษา	3(3-0-6)					
- เทคโนโลยี 712 การออกแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	3(3-0-6)					
- เทคโนโลยี 713 การออกแบบและพัฒนาการสอน	3(3-0-6)					
- เทคโนโลยี 831 การผลิตสื่อชั้นสูง	3(1-6-2)					
- เทคโนโลยี 841 สัมมนางานวิจัยด้านเทคโนโลยีการศึกษา	3(1-6-2)					
วิชาเลือก (ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต)						
- เทคโนโลยี 721 การเผยแพร่และการยอมรับนวัตกรรมการศึกษา	3(3-0-6)					
- เทคโนโลยี 731 การวิเคราะห์งานสอน	3(2-3-4)					
- เทคโนโลยี 832 การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการสอน	3(2-3-4)					
- เทคโนโลยี 833 โครงการปฏิบัติการออกแบบและการผลิตสื่อชั้นสูง	3(2-3-4)					
- เทคโนโลยี 851 ระเบียบวิธีและปฏิบัติงานวิจัยเทคโนโลยีการศึกษา	3(3-0-6)					
หมวด ง – ปริญญาณิพนธ์ 15 หน่วยกิต						

• ข้อเสนอแนะ(ถ้ามี).....

ลงชื่อผู้ประเมิน

วันที่ประเมิน